

President: The time for the discussion is over. I find that there are 4 or 5 honourable members who have given their names and who have not been called. Other things being equal I shall endeavour to call their names during the time of the discussion on the General Administration demand.

The House will now adjourn and meet again at 2 P. M. when we shall take up the voting of grants.

The House adjourned at 1 P. M.

The House reassembled after lunch at 2 P. M. with the Dewan-President in the Chair.

NEW MEMBERS SWORN.

Mr. K. R. Narayana Aiyar, Director of Food Supplies and Secretary to Government took the oath and signed the rolls.

DEMAND IV—GENERAL ADMINISTRATION EXCLUDING FINANCIAL SECRETARIAT, ACCOUNTANT-GENERAL'S OFFICE, LEGISLATIVE BODIES AND LOCAL FUND AUDIT DEPARTMENT.

Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan (*Administrative Secretary to Government*): I rise to move for the grant of Rs. 6,08,699 under Demand IV—General Administration—excluding Financial Secretariat, Accountant-General's Office, Legislative Bodies and Local Fund Audit Department.

DEMAND V—GENERAL ADMINISTRATION—FINANCIAL SECRETARIAT, ACCOUNTANT-GENERAL'S OFFICE, LOCAL FUND AUDIT DEPARTMENT AND DIVISIONAL ACCOUNTANTS APPRENTICES.

Mr. S. Narayana Aiyar (*Financial Secretary to Government*): I rise to move for the grant of Rs. 3,68,831 under Demand V—General Administration—Financial Secretariat, Accountant-General's Office, Local Fund Audit Department and Divisional Accountant Apprentices.

DEMAND VI—GENERAL ADMINISTRATION— LEGISLATIVE BODIES.

Mr. V. Ramanuja Aiyangar (*Secretary to Government*): I rise to move for the grant of Rs. 1,53,150 under Demand VI—General Administration—Legislative Bodies.

President: Order, order. I trust that honourable members will have no objection to sit till 5 O'clock and finish the discussion today. I hope it will conduce to convenience.

Mr. N. Narayana Kurup: May I move that the exact time for each member may be determined by the President?

President: I would not give a second more than 10 minutes to anybody.

Mr. G. Madhavan: About the other members who had no opportunity to speak on the general discussion?

President: As I said already, I am going to call upon those who had given their names but who have had no chance.

Mr. K. S. Joseph: The opposition may be given a little more time.

President: Order, order. I cannot regard you as the main opposition but I am perfectly prepared to give you extra time.

Mr. K. S. Joseph: I mean the party in opposition, not the opposition.

President: In this House there is no big party in opposition because one person or two persons cannot be said to be in opposition. Of course, I am not responsible for the members (*Laughter*) but I have no objection, having regard to the fact that Messrs. Thaliath, Chandy, Joseph and Mrs. Kora may be said to be persons who generally take an antagonistic view to all Government policies, to give extra time for them.

Mr. N. Narayana Kurup: You have promised to give extra time for those members who had given their names. Further, certain adjournment motions were not taken up on the ground that general discussion will be affected.

Mr. G. Madhavan: In supporting the demand, I may be allowed to make a few suggestions. The very first thing which I want to state is to congratulate the Government in launching a scheme for Village uplift and another scheme for the uplift of backward communities. What I was going to suggest was that the whole amount of one crore of rupees and the other amount, viz., Rs. 10 lakhs together with the other allotments for village uplift and the uplift of backward communities may be taken together and that the whole amount may be spent on a five year scheme. I was going to support Mr. Kurup's proposal that the whole corpus of the fund may be spent. In view of the promise that the Chairman has made, to the effect that if we are able to spend and show to the Government that we can spend Rs. 16 lakhs allotted for the next year, Government will be willing to allot more amounts for the Village uplift scheme.

I have to make one suggestion about the manner in which the amounts are to be spent. My first suggestion is to appoint a full time officer for that purpose—for Village uplift as well as the uplift for backward communities, for spending the amount allotted for this purpose in the present budget. The Central

[Mr. G. Madhavan.]

Committee may be appointed consisting of elected members for advising the full time officer. For executive work, each village may be permitted to elect a Board and that Board may be given full powers to spend the amount and see the matter through.

Another point about which I want to speak a few words is with regard to the time scale of pay. I appreciate the Government's intention in putting into force a new scale of pay called the time scale. For that, the Government have chosen only the General Secretariat, the Financial Secretariat, and the Accountant-General's office for the present. I do not understand why the Government were not able to extend that scheme to other Departments also. I can appreciate the policy of Government in seeing that the status of the clerks may be improved by introducing that scheme, and I congratulate the Government for taking such a step. But what I want is to introduce the same scale in other Departments also. From an answer from the Treasury Bench, yesterday, I understand that there were requests from other Departments also to introduce this scale among them.

The next point I want to emphasis is about the pitiable plight of the Anchal men and runners. The Government are aware that Postmen who are working in the State along with the Anchalmen are getting more than Rs. 60 as pay besides allowances for dress and umbrella. When the Anchalmen see the status of the Postmen who are working by their side, it is natural that the Anchalmen are discontented.

President : Are not the Postmen now getting Rs. 66?

Mr. G. Madhavan : They are getting that pay after the strike. I am referring to the scale of pay before the strike. What I want to stress is that we ought to be thankful for the Anchalmen for not entering into any strike for the amelioration of their condition.

President : They have been asked to do so.

Mr. G. Madhavan : There may be instigation but they have thought it better not to strike work but to approach the Government through proper channels to see that their conditions are improved. What I want to submit is that the Government should be very careful in their case especially at a time when the Postmen had launched on a strike and attained something. The Anchalmen therefore should not be given an impetus to proceed on similar lines. The Government should therefore see to their facilities.

I next come to a controversial subject—the question of communal representation. I do not understand how it has become a controversy. The Government have accepted the principle in

toto. More than once, this House and the other House have accepted the principle of communal representation and all communities are agreed on that. There is no demur from anybody but still, when that question is raised, there is a lot of confusion made. Today the President said that during the last three years more members were appointed to Government service from Ezhava community.

President: In the higher ranks.

Mr. G. Madhavan: Yes, in the higher ranks. I do appreciate the attitude taken by the Government and I am thankful on behalf of my community for such a course adopted by Government. But I want to bring to your notice certain facts. I have got a statement prepared of the higher appointments which will convince you, Sir, that in spite of what you were anxious to do.....

President: Order, order. The honourable members will realise that all these men are already in service. There is no doubt that certain communities are over represented. They cannot be dismissed, and for the next three or four years, that inequality will continue. The Jacobites, the Nairs and the Brahmins are over-represented in the State. But unless all these people either die or some other thing happens, that inequality is bound to persist.

Mr. G. Madhavan: This was the answer we were getting for the last twenty five years.

President: What is the suggestion that the honourable member will give?

Mr. G. Madhavan: During the Justice Party regime in Madras, some measures were taken.

President: They got rid of 79 people from the Public Works Department on the ground that they belonged to a particular community. Thereupon, the aggrieved men appealed to the Secretary of State and all the 79 people, after two years' delay, were given back their back arrears so that each of them got about Rs. 2,000 extra. The whole portion was that the Justice Party attempted to do a thing which has been absolutely nullified by the Secretary of State. What the party said was that they did not propose to promote anybody who was not a Mudaliar or a Naidu or some such thing. They set their faces against two sets of people the Brahmins and the West Coast Nairs and later on today in Delhi against the Jacobite Christian. They said that these people are over-represented. Instead of taking the line which I have endeavoured to take, they got rid of these people and denied promotions to those people. On every one of these occasions, when an appeal went up, the Secretary of State said that vested rights cannot be dealt with. It seems to me that unless there is some method devised, it is difficult to proceed. In

[President.]

fact it has been stated that there should be no appointment to the higher ranks from certain communities, unless all the communities work up. That is a possible method and Government must keep that method also in mind. But I do not mind honourable members putting forward some specific suggestion.

Mr. G. Madhavan : This was the answer given to this community and other unrepresented communities for the last 25 years. We have had enough of such answer. There are one or two methods which the Government could have adopted in the matter of admission to the Engineering College, to the University College or to some other Technical College such as the Medical College.

President : Without anybody's asking, an Ezhava was elected. I mean, we must realise that other communities will also make such claims.

Mr. G. Madhavan : The other communities have had the monopoly till now. I suggest that at least the unrepresented communities may be given preference so that in the next three or four years, there may be equality. We might have seen from the last Report of the Public Service Commissioner that in intermediate division, the want of qualified persons was stated to be the reason why the members from backward communities could not be recruited.

That is because of the indiscriminate admission to the college. There was no reservation made for the members of the backward communities in technical studies or in general studies as well. What I suggest is that only by some drastic measure, some way of rotation of some such thing can a solution be found for it. We are asked to wait indefinitely. You said just now that within two or three years such inequalities may change. I am going to mention a list I have prepared of the higher posts and it will convince you, Sir, that out of the 510 officers there are only 21 Ezhavas. Ezhavas form one-sixth of the population and yet they are getting only 21 out of 510 posts, and that is the very thing I want to bring to your notice. (President's bell).

Mr. V. N. Padmanabha Pillai (Parur, Kunnatnad and Moovattupuzha cum Devicolam) : Sir, it gives us great gratification to see that the revenue of the State has gone beyond the eight crore limit and that it bids fair to rise still higher in the coming years. It certainly speaks to the very high efficiency of the administration that in the course of a decade the income of the State has been raised four fold and that in rapidity of progress, Travancore has come to occupy a front rank amongst the Governments of the world. This phenomenal rise in revenue cannot be explained away as being merely due to adventitious

circumstances without strict discipline, able drive, and far-sighted statesmanship, such brilliant results could not have been achieved.

Sir, regarding the financial policy of the Government, I wish to say a few words by way of comment. The first thing that I have to say is that it would have given us much greater gratification if the revenue of the State were only less by one or two crores provided the Abkari revenue had to that extent been reduced. The fear is felt by the Government that by a change in the excise policy, there may not come a change in the drink habit of the people and that it would only result in illicit manufacture and trade in liquor on a very large scale.

President: Order, order. This Government have no doubts on this subject. They are having a big experiment with regard to the eight districts in Madras. Government will watch that. Government have known of an experiment made in America and what a howling failure it was. The Government were told by Mr. Dixon and I find now that Mr. Dixon is being re-appointed by the Madras Government for the purpose—Mr. Dixon who was in charge of the prohibition in Salem district that the only result of prohibition was that people went to the frontier, drank and came back, and that the only people who were benefited by the measure were the neighbouring toddy contractors. If we find that there is a complete change in the moral attitude and in the habits of the people owing to the tremendous humanitarian experiment conducted by the Madras Government, we shall look into the matter.

Mr. V. N. Padmanabha Pillai: Sir, it is very gratifying to see that the Government are keeping an open mind in this matter and if the people are definitely of the view that prohibition should be introduced, Government may agree to have the reform. But what I submit with regard to this fear felt by the Government is that all Governments must have felt and expressed similar fears before all penal laws were enacted and particularly those intended to prevent anti-social acts like theft, bribery &c. which have a facility for being committed in privacy. It is no one's case that after the promulgation of the Penal Code theft and bribery have ceased to be committed. These offences are being committed everyday and in every part of the world. The question is what was the condition of society before the promulgation of these laws, what is the condition of the society after the promulgation and whether the promulgation of these laws has effected any change in the condition of the society. If the enforcement of penal laws relating to prohibition cannot be expected to improve the moral condition of the people, than it must

[Mr. V. N. Padmanabha Pillai.]

equally apply to theft bribery, etc., which are sought to be prevented by the enforcement of the Penal Code. My submission is that the penal laws relating to prohibition could also be successfully applied so that the drinking habit of the people can be brought to decline.

We know Sir, what has been taking place in some of the Western countries. There has been a great deal of opposition regarding the introduction of prohibition. We know the welcome that was awaiting Pussy foot Jonson in England and his return to America with a lost eye. The conditions have changed there also. So far as the Eastern countries are concerned there can be no doubt that there is an entirely different state of affairs here. The vast majority of the people here will be for the introduction of prohibition. And if there is any time fit for the introduction of this reform my opinion is that this is the fittest time for it, because I cannot think of a Government at any time in Travancore which will be able to introduce and implement the policy more successfully than the present one. His Highness's Government will be earning the gratitude of the people by introducing and carrying out this policy more than even the epoch-making Temple Entry Proclamation.

The next thing that I should like to say is on the side of education. There are a large number of students passing the School Final Examination every year who are given certificates declaring that they are eligible for higher studies. When these students seek admission to the colleges it is only a limited number that succeeds in getting admission. A large number are refused admission and when these seek admission in the outside colleges, there also the same fate awaits them, because there they give preference to students from their own provinces. A large number of students who are fit for higher studies have thus to go without education for want of admission. They are refused admission on the ground of want of accommodation. My suggestion is that Government ought to find accommodation...

Mr. G. Narayana Iyer: What is the position in Madras?

Mr. V. N. Padmanabha Pillai: Comparisons are not profitable always. Examples we follow only when they are good. We do not follow them when they are bad. Therefore my suggestion is that Government should provide more funds for increased accommodation ...

President: There are now four colleges coming into existence.

Mr. V. N. Padmanabha Pillai : Thank you Sir, for the information. We are told that the shift system is largely practised in Western countries and in some of the British Indian Provinces they are introducing it or have already introduced. Therefore, until the buildings and equipments come I think it will be profitable to introduce the shift system here also so that as many of our students as possible can be accommodated.

Another thing that I would like to say is about the food policy of the Government. The recent endeavour all the world over for increased food production on account of the privations caused by war can reasonably be expected to leave large exportable surpluses in the neighbouring countries and therefore there is the view that it will not be necessary for us to put all our energies and spend so much money and time over increasing the food production here. There is the other view that whatever may be the condition of exportable surpluses elsewhere, in other countries, every country must make itself self-sufficient in the matter of food supply accepting the maxim that the first lien on the land and water of the State is the production of food. I understand that the Woodhead Commission which was appointed to consider the food policy of the Provinces and the States have come to the conclusion and have sent up their reports to the effect that famine can be expected to be a recurring feature in India and therefore every State and every Province should have for its objective the making of itself self-sufficient in the matter of food supply. We saw the distressing position of the food member of the Government of India going and begging for food at the doors of the Combined Food Board in America and coming away rather very much discontented and member after member and delegation after delegation going to America and returning with the same fate. There is no assurance that the same bad conditions that have been prevailing for the last five or six years may not come again. Anyhow there is the fact that large sums of money are being sent every year out of the country for the purchase of food stuffs from Burma. (President's bell).

Mr. A. Gabriel Nadar (*Kalkulam and Vilavancode cum Neyyattinkara*): I support the demand. I have to deal mainly with the village uplift scheme. Now the Government have sanctioned about 16 lakhs of rupees for this year for the village uplift. The main object is to see that the distribution of this amount is made fairly throughout the country. The coastal taluks, that is, the taluks that touch the coast are very badly affected and a major portion of the amount may be set apart for the coastal taluks. Now agencies for distribution have to be no

[Mr. A. Gabriel Nadar.]

smaller units than a taluk unit. As has been suggested by Mr. Potti and Mr. Madhavan if the money has to be disbursed and the agencies of distribution in the State to be 400 and more mismanagement will be greater. The control should be with a Government officer not below the rank of the Tahsildar and the Tahsildar may be, I suggest, the person and custodian of money for the disbursement.

There shall be a committee for every taluk consisting of the members of the Legislature having jurisdiction over that area and responsible Government officers like the Tahsildars, the Section Officer, the Public Health Officer and such other persons who are entrusted with the duties of looking after the welfare of the public. There shall be, at the centre, a strong advisory committee consisting of the Chief Engineer, to give his opinions on the development that are going to take place, the Director of Public Health and an agricultural expert, who should be an inevitable ingredient because only by encouraging the possibilities of agricultural operations that we will be able to succumb the difficulties that confront us in the matter of food. It is now definitely known that our State is not able to sustain itself and we have to tap all possible resources to produce more food. And this can be done only by the joint efforts of the Engineering department and the Agricultural department supported also by the Public Health department, because in so many areas we will have to encounter difficulties by way of malarial infection. The kind of work that has to be done in the different parts of the State may differ.

In this connection, I would like to bring to the notice of this House that recently under the Grow More Food Campaign, a large number of tanks have been taken up for restoration in the Vilavancode taluk. Although there was dearth of coolies for other P. W. D. works, this work received the attention of the public and a large number of coolies gathered together to restore their tanks on very normal rates. This shows that if the people are made to understand that their demands and their requirements are satisfied or that the Government are willing to satisfy their demands and their requirements, hearty co-operation will be available readily. I pray that this kind of concession now granted to the Grow More Food Campaign should be extended further for a sufficiently long period at least for one year, so that by this time next year almost all the badly affected tanks might be restored. Soon after the restoration, during certain periods these tanks have to be refilled with water. An interpellation by me, for which the answer has not been made, will show that from the present levels of available water it is

possible to connect and thus to fill up all the tanks of the taluk by a net-work of channels. This net-work itself will not cost much. The levels that have been suggested for the tanks are below 150 ft. mean sea level and the waters now available are above 245 and 300 ft. sea level.

The work that is at present carried out at Perinchany was attacked yesterday by my friend, Mr. Mahomed Mustapha. It is not true to say that the Perinchani division is not doing any useful work. It is but one year since that division has been formed and the right flank of the dam proper has been cut open ready for construction. The river portion and the left flank portion remain to be exposed for laying the foundation. For such a big project as this, it is hard on the part of the members to say that it would have been completed in a shorter time. They seem to feel that they should speak of the project in the evening, and in the next morning see that the dam is completed and ready for use. That is absolutely impossible. Further, a difficulty which was experienced during the earlier stages of the work was that no food materials were given to the labourers. From Nanjinad, the granary of the State, the labourers could not get any help by way of food, even though attempts were made by the executive engineer and the contractors. Further although the executive engineer tried very hard to get a supply of coolies through the members of the Legislature no help could be got from them and no coolies were supplied by them. Nobody turned up and nobody rendered any sort of help. That being so, to come and say that nothing has been done in Perinchany is very hard.

It is very disheartening to note that the Government are taking the view that fresh licences should not be given even to places where no licences were given previously. Before the control system came, the people had been getting cloth and other requirements from places where there had been markets. The main reason was that they sell their commodities in the markets and with the proceeds they get what is required for them from the neighbouring shops. Now, the control measures adopted so adjust things that it is not possible for people to get things from a place and at any time they like. They have to get their requirements only from stipulated places and only from stipulated merchants. There are so many villages and pakuthies in the Vilavancode taluk where there are no licences for dealing in textile goods. (President's bell.)

Mr. K. G. Narayana Panicker : സർ, ഈ ധനാഭ്യർത്ഥനയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രധാനമായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. മനസ്സിലാക്കണം രൂപാ ഈ ഇനത്തിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഏജൻസി ഏതാണെന്നും, പണം എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നുമുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി. രവിവർമ്മയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ആ ബോർഡിന്റെ പ്രധാന ചുമതലകൾ ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്നതാണ് എല്ലാക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. നോൺ ഓഫീഷ്യൽ കമ്മിറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനം പലപ്പോഴും ക്രമക്കേടുകളിലും പണാപചാരങ്ങളിലും അപസാന്നിക്കുന്നതായി നമുക്കു കാണാം. ഈ ചുമതല ഒരു താൽക്കാലികമായി നിക്ഷേപിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ തന്നെ വളരെ ചുമതലകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

Mr. K. S. Joseph : Shame!

Mr. K. G. Narayana Panicker : ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഒരു അവാസ്തവപ്രസ്താവനയല്ല.

Mr. K. S. Joseph : I said only 'shame'

Mr. K. G. Narayana Panicker : പൊതുജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച സ്റ്റേറ്റാ കാൺഗ്രസ്സ് ഉടപ്പിട്ട നിർമ്മാണത്തിൽ വന്നശേഷം സമുദായകാര്യം വരുമ്പോൾ സ്റ്റേറ്റാ കാൺഗ്രസ്സ് ഉടപ്പു മാറ്റി സമുദായ ഉടപ്പിട്ട ഗവണ്മെന്റിനെ സ്ഥാനത്തു അസ്ഥാനത്തു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൊബറന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള കമ്മിറ്റികളിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞ കടുപ്പം സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ ജനപ്രതിനിധികൾ മാത്രമടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ അധികാരപ്പെടുത്തിയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിക്രിയകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും.

Mr. G. Revi Varma : മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ച മാതിരിയുള്ള സംഗതികൾ നടന്നിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. K. G. Narayana Panicker : അങ്ങനെ ധാരാളം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങൾ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ചുമതലയിൽ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നത്.

നൂറ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ നിയന്ത്രിക്കണം. അതായത് ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ ഈ ഭാരം വഹിക്കണം. എന്നാൽ ആ അധികാരം തഫീൽദാരിൽ നിക്ഷേപിക്കാമെന്നാലോചിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോൾതന്നെ പഞ്ചസാര, മണ്ണെണ്ണ, ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ മുതലായവയുടെ വിതരണത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ താലൂക്കുഭരണം, ബേസിക് ടാക്സ് മുതലായ കാര്യങ്ങളിലും തഫീൽദാർ പ്രധാന ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഗ്രാമോലാഭപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ, കോവാപ്പറേറിയം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ, പബ്ലിക് ഫെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെയും സഹകരണത്തോടുകൂടി താലൂക്കുബോർഡുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി പ്രവർത്തനം തുടരേണ്ടതാണ്. സർവ്വപ്രധാനമായി ഈ ജോലി സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേ ചുമതലയിൽ നടത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. നല്ല ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വൃഥാ തുരുമ്പു പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാണ് ഇന്നത്തെ സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്. അവരുടെ സഹകരണം ഗ്രാമോലാഭത്തിന് ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം ഈ പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമായി നടക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളതു, കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്, പബ്ലിക് ഫെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്, ആയുർവേദഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഇവയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവരെല്ലാവരും കൂടി യോജിച്ച് ഏകീകൃതമായ ഒരു പദ്ധതി താലൂക്കുകമ്മിറ്റികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി രൂപീകരിച്ചാൽ അതു വിജയപ്രദമായിരിക്കുമെന്നാണ്.

രണ്ടാമതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേ ലേക്കു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ൨൫ ലക്ഷം രൂപയെ കുറിച്ചാണ്.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : That is not a matter which can be discussed on the floor of the House.

President : Which is that ?

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : The Devaswom.

Mr. K. G. Narayana Panicker : ഞാൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു എതിരഭിപ്രായം പറയല്ല. അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പൊതുതത്വത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു ചുമതല എനിക്കു നിവ്വഹിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Page 13

അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുമെന്നു വിചാരിച്ചാണു ഞാൻ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മറ്റൊരാളും പ്രസ്താവിക്കുന്നതെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിനുപോയി ഇവിടെ തിരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരിൽ നമ്മുടെ സർക്കാർ സർവീസിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട സൗജന്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ്. തുല്യയോഗ്യതയുള്ളവരിൽനിന്നു പബ്ലിക് സർവീസുകമ്മീഷണർ അപേക്ഷകൾ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധത്തിനുപോയി തിരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരെ പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം ഒരു കാളം അപേക്ഷയിൽ ഇല്ല. ഇപ്പോൾ ഇ. എ. എൽ. സി. പാസ്സായിട്ടുള്ളവർ....

President : There is a separate agency for that purpose. You may bring it to the notice of the Public Service Commissioner the cases of people who are eligible for that service.

Mr. K. G. Narayana Panicker : എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് അവരുടെ അപേക്ഷാഹാരത്തിൽ അവരെ തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഭേദഗതികൾ വരുത്തുവാൻ പബ്ലിക് സർവീസുകമ്മീഷണർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം അവർക്കു ഇതുശതമാനം കൊടുക്കണം എന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണം.

സർ, ഇനിയും ഒരവസരത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടാതെ വന്നെങ്കിലോ എന്ന് വിചാരിച്ച് ഇവിടത്തെ ട്രാൻസ്പോർട്ടുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പോളിസിയിലേക്കുറിച്ച് രണ്ടു വക്കുക്രൂടി പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബസ്സിൽ ഓവർക്രൂഡിംഗ് വളരെ അധികമാണെന്നുള്ള തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കി കാരോ ബസ്സുകളിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന യാത്രക്കാരുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചാൽ യാത്രക്കാർക്കു് അതു ക്ലേശകരമായിരിക്കും. ഇപ്പോൾതന്നെ എത്രസമയം കത്തുന്നിന്നാലും വണ്ടി കിട്ടുന്നതിനു യാത്രക്കാർക്കു് ഹലിയ വിഷമവും സങ്കടവും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. എന്റെ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന പക്ഷം കാലത്തു് ഒൻപതു മണിമുതൽ കാളേജുവിട്ട്യാർത്ഥികൾ ധാരാളമായി ബസ്സു കത്തു നില്ക്കുന്നതായി ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. അഞ്ചു മിനട്ടു താമസിച്ചുപോയാൽ അവർക്കു് എട്ടണ ഫൈൻ കൊടുക്കണം. ഹണ്ടി തെറ്ററിയാൽ എല്ലാ ദിവസവും ഫൈൻ കൊടുക്കണമെന്നു വന്നാൽ അതു കട്ടികൾക്കും രക്ഷകർത്താക്കന്മാർക്കും സങ്കടകരമാണു്.

President : What does the honourable member suggest?

Mr. K. G. Narayana panicker : വണ്ടികൾ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നതുപരെ ഒരു സംഖ്യ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓവർക്രൂഡിംഗ് അനുവദിക്കണം എന്നുമാണ് എനിക്കു അപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളത്. ഇതേക്കുറിച്ച് സശ്രമമുള്ളവർ ആരെങ്കിലും സെൻട്രൽ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ പോയി നോക്കിയാൽ അവിടെ നിരവധി ആളുകൾ ക്യൂസിസ്റ്റപ്രകാരം എങ്ങിനെയെങ്കിലും പോയാൽ മതിയെന്ന വിചാരത്തിൽ കാത്തുനിൽക്കുന്നതു കാണാം. ഇതിൽ നിന്നും അത്ഭുതമാകുന്നത് ആളുകൾക്ക് എങ്ങനെയെങ്കിലും യാത്രചെയ്യാൽ മതിയെന്നുള്ളതാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ കയറുകയുള്ളതു വളർത്തിയ ആളുകളെ കറാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും കേറിയശേഷം ഏവിടെയെങ്കിലും ഇറക്കി വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് അങ്ങനെ ആരെയും നിർബന്ധിക്കാറില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ചതന്നെ പറയുന്നപക്ഷം അവർക്ക് പതിനൊന്നു മണിക്ക് ആഫീസിൽ വരണമെങ്കിൽ എത്രയെങ്കിലും വണ്ടിയിൽ കയറിയേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. (ബേൽ)

Mr. M. K. Velu Pillai (Qulion cum Kunnathoor): സർ, രാജ്യത്തിന്റെ സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവുമായ സുസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പദ്ധതികളെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

സർ, ഇവിടെ പല പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നിയോജകമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് അങ്ങയുടെ ട്രഷറിയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള അതിപ്രധാനമായ ഒരു സംഗതി ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത് ഗ്രാമോദ്ധാരണമാണെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. അങ്ങനെയൊരു ഇനം പ്രസ്താവിച്ചു, അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വില ഇടിഞ്ഞുപോകാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു തന്മൂലം നമ്മുടെ ഭവ്വ ശോഭനമായിരിക്കയില്ലെന്നും. ഈ വസ്തുത ഇന്നലെ ഇവിടെ നടന്ന മറ്റു പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുവുന്നിമിത്തം നാട്ടിലുള്ള നല്ല ശതമാനം ആളുകളും വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ട ഗൗരവാവഹമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരും. ആ അധഃ

പതനകാലത്തു് അചർ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്ന ചോദ്യം ഇപ്പോൾ തന്നെ അവരുടെ മുൻപിൽ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ കാലത്തെ അവർ കടന്നുകൂടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സാമ്പത്തികനില ഉയർത്താതെ മറ്റു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഇതിനുമേലുണ്ട ഒരു പദ്ധതി അടുത്തന്നെ സൗജന്യബുദ്ധിയോടുകൂടി നടപ്പിൽ വരുത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് സൂത്രരഹമായ കൃത്യമാണു്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനു ഏറ്റവും പ്രധാനമായി ചെയ്യേണ്ട സംഗതി അവിടെ റോഡുണ്ടാക്കുകയും ഉള്ള റോഡുകൾ തന്നെ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു് ഗതാഗതസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, വൈദ്യസഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു്, വിശേഷിച്ചു് ഉൾനാട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു്, അവരുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോ, കൃഷിസ്ഥലത്തേക്കു് വളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ജനങ്ങളുടെ ഈ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കണം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു ഗ്രാമോദ്ധാരണപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങളുടെ വൈഷമ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാധിരിക്കാം ഇപ്പോൾ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന ൨൦ ലക്ഷം രൂപയ്ക്കു പുറമെ ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം കൂടുതൽ തുക ഈ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാമെന്നു് അങ്ങ് ഏറ്റുവാങ്ങു്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം എത്രമാത്രമാണെന്നു് അങ്ങു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കും. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു് വൈദ്യസഹായവും, ഗതാഗതസൗകര്യവും ഇല്ലാത്തതുമൂലമുള്ള വിഷമങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുൻപിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഏറ്റവും സങ്കടകരമാണു്. മേൽ പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങൾ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ സാധിച്ചതാണമെന്നു ഞാൻ അങ്ങയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. റോഡുകൾ നന്നാക്കാനുള്ള ചുമതല ഇവിടത്തെ പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പിനെ ഏൽപ്പിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ എന്നോത്തു് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ൨൦ ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപ ആ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ചെലവാക്കാതെ ഇരിക്കയാണെന്നാണു എന്റെ അറിവു്.

സർ, ഇപ്പോൾ പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പുകാർ ഒരു ഉപായം പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഒരാണ്ടിൽ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തുക ആ ആണ്ടിൽ ചെലവാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ലാപ്സായി പോകയില്ലെന്നു് അതിനെക്കുറിച്ചു്

[Mr. M. K. Vealu Pillai]

ചോദിക്കുമ്പോൾ മറുപടി പറയാറുണ്ട്. ഒരു ആവശ്യത്തിനായി പണം ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം ആളുകൾക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പണം ആ പത്തിച്ചാവത്തിച്ച് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചതുകൊണ്ടു ഒരു ഫലവും ഇല്ല. ആ പത്തനം ക്ഷീബ്ബലയ്ക്കോ മറ്റോതക്കിലും ആയുർവ്വേദമരുന്നുകൾക്കോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ അതു സ്വീകാർത്ഥമാകുമായിരുന്നു. പരമാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങയുടെ നയം ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനകീദൃഷ്ടിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടം അങ്ങു വ്യക്തിപരമായി പഠിക്കേണ്ടതാണ്.

President: I have already indicated that in the matter of village and local works, local enterprise, local labour and local supervision should be availed of and that the P. W. D. will be having only general supervision. If honourable members will in their several localities concentrate attention on that aspect and place before Government that local organisations as co-operative societies or certain companies have been formed for that purpose, as already indicated, Government will only be glad to hand over works such as bridge building, road building and things of that kind, to such organisations. I mentioned that even last year, and the year before during the Budget session. As a result of that one or two organisations have started such schemes and they have been given a certain amount of work. But I may say that very little in the way of offer to do work has come through the members of the Legislature. I trust Honourable members will bear this in mind and try to do what they can in the matter of expenditure of this kind.

Mr. M. K. Velu Pillai: രണ്ടാമതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെക്കൊണ്ടു വളരെ നിർബന്ധം ചെലുത്തി ഒരു ജോലി ആരംഭിച്ചാൽതന്നെ യും ആ ജോലിക്കൊണ്ടുഭൂശിക്കുന്ന ഗുണം ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അതിനു മകുടാഭാഗമെന്നായി പറയാനുള്ളതു് ഈ ഫാളിനെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ്. ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു എല്ലാവർക്കു കേൾക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്മേലാണ് ഇതു സൂചിച്ചതു്. അതു് സൂചിച്ച ഇൻജിനീയറുടെ തൊറുകൊണ്ടോ, ഓർമ്മ കേട്ടുകൊണ്ടോ, എന്തോ, സംസാരിച്ചാൽ ആളുകൾക്കു കേൾക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനു പറ്റിയതുമല്ല ഈ ഫാൾ എന്നാണു എനിക്കു വിനീതമായി പറയുവാനുള്ളതു്.

President : I perfectly agree with the Honourable member in that view. Probably it is due to want of technical excellence in that particular department that the acoustic properties of this hall are bad. But the Honourable member would remember that it is only a matter of what is called *argumenti causa*. The Madras Legislative Chamber is possibly worse than this. I know that fact because I was the Leader of that House for a number of years. The Assembly Chamber at New Delhi is still worse. In the Princes Chamber, even neighbours cannot hear each other. The Viceroy's House, the Princes Chamber, the Legislative Chamber etc. were all done by Sir Edwin Ludwig whose remuneration as architect was only a matter of 36 lakhs. And he got that lump sum as the architect. If in such buildings the acoustics are bad, it is no wonder why the same thing prevails here. Such defects are bound to exist. But on the other hand there are small buildings in various parts of India which are magnificently constructed. The truth of the matter is that excepting in America during the last 2 or 3 years there has been no research on this matter anywhere. It was only our ancients who knew something about this. The Honourable members may not know that there is a Church in Milan, another in Venice, where the main hall will be about 4 times the size of this Chamber hall and if I were to whisper in a very low tone, that voice could be heard 400 feet away. Exactly the very same tone of that whisper could be heard at that distance. Somehow the persons engaged in the construction of that work knew that principle. That idea is lost now. During the last few years certain discoveries have been made in that direction. But the Honourable members may be interested to know that I have offered a remuneration of Rs. 10,000 to an American architect who would come here shortly for the purpose of dealing with the acoustics of this hall. His services will be used for designing the Senate hall as well. That American architect recently built a hall in Philadelphia which has been described as a first class hall from the point of view of acoustics. As soon as I heard it from reports, I have written to him to come over here for the construction of a Senate hall. He is expected to come in February next. On coming, he will deal with this hall first and then the Senate hall will be taken up. That is the idea.

Mr. M. K. Velu Pillai : എനിക്കു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോടുള്ള പരാതി ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിച്ചില്ല. ഇവിടെ വളരെ സമ

Mr. M. K. Velu Pillai

തമിഴ് വിദ്യാഭ്യാസമായ ഒരു ചിഹ്നം ഇൻജിനീയർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഇവിടെയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ നീക്കം ചെയ്യണമെന്നോ വീണ്ടും നിയമിക്കണമെന്നോ ഒന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം രാജിവച്ചതിന് പറ്റാത്തതിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾ അങ്ങു ശരിയായി പരിശോധിക്കണം എന്ന് എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്വോഴ്ചസ്ഥാനം നിസ്സഹകരണമായും അനുവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം രാജിവച്ചു എന്നു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ശരിയായി ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് സാധിക്കാതെ പോയതെന്നു പറയുന്നു.

President : There was a combination of contractors who were against the Chief Engineer who brought pressure to bear upon the various subordinate members of the P. W. D. and brought pressure through many honourable members of the Legislature and many other public men so that there was a general non-co-operation and the attacks were of such a personal character without reference to his doings that he came to that conclusion. He gets a pension of Rs. 2,200 in addition to which he has means of his own. He came here only because I asked him to come here in view of the hydro electric enterprises and the Perunchani scheme, when he was attacked personally. It was also suggested that at no time the P. W. D. was in such a state of utter mismanagement as during his time. He said that it is not necessary for him to stay here any longer in that state of things. He thought it was not worth while to continue here any more in such an atmosphere and surroundings of such kind.

Mr. M. K. Velu Pillai : എനിക്കു അപേക്ഷയുള്ളത് ഇത്രമാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജിവാർജിക്കു നിദാനമായി കീഴ്വോഴ്ചസ്ഥാനം നിവൃത്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഗം ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തി വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഓരോ നയങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ചുമതലപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സാരമായവീഴ്ചകാണിച്ച മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രാജിവെക്കണമെന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

Mr. Sultan Mohideen (*Kalkulam and Vilavancode, cum Neyyattinkara*) : സർ, ഈ ധനാഭ്യർത്ഥനയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നരണ്ടു സംഗതികൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഈയിടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കുള്ളതും കാരണം മത്സ്യകയറ്റമതി. നാരോടിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. തീരദേശവാസികളായ അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലയെ ഇതു സാരമായി ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഗവണ്മെൻറാൽ നന്നാത്തന്നെ വലിയതരം മത്സ്യങ്ങളുടെ സ്റ്റാക്കിൽ ൫൦ ശതമാനം കയറ്റമതി ചെയ്യുന്നതിന്നു അനുമതി വദിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

President : In addition to it, certain varieties of fish, the Government were told, were not liked by the people of Travancore or ordinarily eaten by Travancoreans. Export has been permitted in regard to those varieties. In addition to it, 50 per cent. of the past export is allowed this time.

Government were in a difficulty. They were very anxious that the people should eat as large a quantity of fish as possible because of the difficulty of getting other kinds of food-stuffs. But Government found to their disappointment, that when they prohibited export of fish the fisher folk stopped work under orders of certain persons, so that the result was that there was far fewer fish caught after the order of prohibition of export was passed than on previous days. That is one of the reasons why Government are now encouraging the export of fish to a little extent. Government are very anxious that as much fish as possible should be available to the people throughout the State.

Mr. Sultan Mohideen: പക്ഷെ, എല്ലാക്കാലത്തും ഈ കയറ്റമതിനിരോധനം നിർബന്ധമായി പാലിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു. വൻതരം മത്സ്യങ്ങൾ മാത്രം കയറ്റമതി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നത് ചിലപ്പോൾ ആപൽക്കരം കൂടിയാണ്. എന്തെന്നാൽ സീസൺകാലങ്ങളിൽ നെത്തോലി, പരവ, പാര, മുര, കോര, കണവ മുതലായ ചെറുതരം മത്സ്യങ്ങൾ വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. അവ മുഴുവനും ഇവിടെ സാധാരണയായ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയല്ല. അധികമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ, സീസൺകാലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ചത്തടിഞ്ഞുകൂടുകയും തൻനമിത്തം

[Mr. Sulthan Mohideen.]

അസാധ്യമായ ഒറ്റസ്ഥം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ ഈ ചെറുതരം മത്സ്യങ്ങളുടെ കയറുമതി നിരോധനം, മറ്റൊരുതരത്തിൽ, പൊതുജനാരോഗ്യത്തെക്കൂടി ബാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചുരു, ചെമ്മീൻ തുടങ്ങിയ ചെറുതരം മത്സ്യങ്ങളെക്കൂടി കയറുമതി ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. N. Narayana Kurup : ശുദ്ധ മുഴുവൻ കയറിക്കൊണ്ടു ചുരു കൂട്ടികൾക്ക് അതു വലിയ രക്ഷയായിരിക്കുകയില്ലേ?

Mr. Sultan Mohideen : ഞാൻ ചുരുയുടെ കാര്യമാണ് പറഞ്ഞത്.

President : What is the real matter?

Mr. K. G. Narayana Panicker : Sir, *soola* is a particular kind of disease

President : I know it.

Mr. Sultan Mohideen : സർ, ചെറുതരം മത്സ്യങ്ങളെക്കൂടി കയറി അയയ്ക്കേണ്ട അത്യാവശ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

Mr. A. S. Damodaran Asan : ഇപ്പോൾ ചെമ്മീൻ കയറി അയയ്ക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. Sultan Mohideen : അനുവാദമൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രയോഗത്തിൽ വരുമ്പോൾ വളരെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കയറി അയയ്ക്കേണ്ടുന്ന മറ്റു ചെറുതരം മത്സ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. അതു നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സീസൺകാലത്തു ഇതിന്റെ നാറ്റംകൊണ്ട് തീരദേശത്തുനിന്നും ഒന്നൊന്നര മൈൽ ദൂരം വരെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു താമസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

സർ, വൻതരം മത്സ്യങ്ങളുടെ കയറുമതി നിരോധനത്തെ സീസൺകാലത്തേക്കെങ്കിലും റീക്ഷണ്ടുതാണ്. ഉദാഹരണമായി സ്രാവിന്റെകൂടും തന്നെ എടുക്കാം. ഇവിടെ ചില കാലങ്ങളിൽ മറ്റു കടലു കളിൽനിന്നും സ്രാവുകൾ കൂട്ടത്തോടെ നമ്മുടെ കടലിൽ വരാറുണ്ട്. സ്രാവിനെ പിടിക്കുക എന്നുള്ളത് അപകടരേറിയ ഒരു ജോലിയാണ്. ഈ നിരോധനം നിമിത്തം ഇത്ര അപകടകരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കം നോക്കി ഇറങ്ങാനുള്ള ഉത്സാഹം പ്രായേണ ഈ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടു വന്നവർക്കു കാണുന്നില്ല. തൻനിമിത്തം ഒന്നുകിൽ സീസൺ കഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ കടലിൽനിന്നും സ്രാവുകൾ പൊയ്ക്കു കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഉണ്ടാകി ഉപയോഗശൂന്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു വില്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

President : I hear that in regard to shark fins, the more wrotten it is, the higher the price it fetches. I think China is the place which largely demanded it. Probably some people like that odour.

Mr. Sultan Mohideen : സ്രാവുകൾ മുഴുവനും കയറി അയയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ നല്ല വിലയ്ക്കുതന്നെ ഇവ വിറ്റഴിയുന്നതാണ്.

Mr. A. S. Damodaran Asan : Sir, the entire portion of the shark and prawns is permitted to be exported.

Mr. Sultan Mohideen : അടുത്തതായി പറയുവാനുള്ളതു തുണിവിതരണകോട്ടാ അലോട്ട്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. പലപ്പോഴും താലൂക്കു കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശകൾ അനുവദിച്ചു കാണുന്നില്ല. മുമ്പിലത്തെ കോട്ടാ വിതരണത്തിൽ വിളവുകോട്ടു താലൂക്കുകമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള പല കച്ചവടക്കാർക്കും കോട്ടാ കൊടുത്തുകാണുന്നില്ല. ഗവൺ-ൽ ലൈസൻസു വാങ്ങിച്ച് ജവ്വളിക്കച്ചവടം അല്ലാതെ മറ്റു ചില കച്ചവടങ്ങൾ മാത്രം നടത്തിവരുന്നവർക്കു ഇപ്പോൾ കോട്ടാ കൊടുത്തു. അവർക്കു ഇതേവരെ കോട്ടാ കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാണ് കഴിഞ്ഞ കോട്ടാ കൊടുത്തത്. ഇത്രയുമാറിട്ടും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടിയും ശരിക്കു തുണി കിട്ടാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനു പുതിയ കമ്മീഷണർ ഉത്തരവാദിയല്ലെന്നുണറിയുന്നത്. പുതിയ കമ്മീഷണർ മേലാലൈകിലും കോട്ടാവിതരണകാര്യത്തിൽ വേണ്ട ശ്രദ്ധ പതിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മുസ്ലിങ്ങൾക്കു മരണാവശ്യങ്ങൾക്കു് കുറഞ്ഞതു ൧൦ യാർഡ് തുണിയെങ്കിലും അത്യാവശ്യമാണ്. ആയതു കിട്ടാതെ അവർ വളരെ വിഷമമനുഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി എനിക്കു നേരിട്ടതന്നെ അറിയാം. താലൂക്കുകളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കച്ചവടക്കാരുടെ പക്കൽ വിശേഷാൽ ആവശ്യത്തിനു കുറേ തുണി റിസർവ് ചെയ്തു വച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടറിയാം. അതിനു ടെക്സ്റ്റയിൽ ഇൻസ്പെക്ടറും താലൂക്കുകമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടുമാണ് ചിറ്റു കൊടുക്കേണ്ടത്. ഇൻസ്പെക്ടറർ സർക്കിട്ടു ചെയ്യേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനായതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ വളരെ വിഷമമാണ്.

President : On account of the debate that arose elsewhere we have given special instructions with reference to shawls.

Mr. Sultan Mohideen : താലൂക്കുകമ്മിറ്റി പ്രസിഡൻറ് ശ്രീമതില്ലാത്ത ഒരുതരംതുകൊണ്ട് പ്രസിഡൻറിനെ കണ്ടുകിട്ടാൻ വിഷമമാണ്. തുണി ചില കച്ചവടക്കാരുടെ പക്കൽ റിസർവ്ചെയ്തു വെച്ചിരിക്കുകയും താലൂക്കുകമ്മിറ്റി പ്രസിഡൻറിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മാത്രം വിശേഷാൽ ആവശ്യത്തിന് തുണി വിതരണം ചെയ്യണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയുമാണല്ലോ. ഇത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രസിഡൻറിനെ തക്കസമയത്തു കണ്ടുപിടിച്ചു കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധ്യമല്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വിശേഷാൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള തുണിവിതരണത്തിന് വേറെ ഏതെങ്കിലും ഏർപ്പാട് ചെയ്യണം. മരണസംബന്ധമായ ഒരു ആവശ്യത്തിന് കുറെ റേഷൻകാർഡുകളുമായി ഒരു കച്ചവടക്കാരനെ സമീപിച്ചു തുണി വാങ്ങിച്ചു കാര്യം നാഡിച്ചതായി എനിക്കു നേരിട്ടതന്നെ അറിയാം.

അടുത്തതായി പറയാനുണ്ട്, ഇവിടെ ചില മാന്യമെമ്പർമാർ പറഞ്ഞതുപോലെ, ടൈം സ്ക്വയറിയിലേപ്പറ്റിയാണ്. സെക്രട്ടേറിയറ്റിലും അക്കൗണ്ടന്റിലും ക്ലാർക്കുമാർ ടൈം സ്ക്വയറിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇത് മാത്രം ആഫീസിലെ ക്ലാർക്കുമാർക്കും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അഞ്ചുമാൻ, റണ്ണർ മുതലായവരുടെ ശമ്പളം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. സർ, ഇത് ന്യായമായ ഒരു സംഗതി മാത്രമാണ്. അവരുടെ ശമ്പളം വളരെ കുറവാണ്. മറ്റുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ശമ്പളം പരിഷ്കരിച്ചതോടൊപ്പം അവരുടെ ജോലിയിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത ജോലി ചെയ്യുന്ന ഈ സാധുക്കളുടേയും ശമ്പളം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ പോലീസ് കാൺസ്റ്റബിൾമാരുടെ കുറഞ്ഞ ശമ്പളത്തെപ്പറ്റിയും വലിയ പരാതി ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവരുടെ കുറഞ്ഞ ശമ്പളം ൧൪ രൂപയാണ്. ഇത് അവരുടെ ജോലിയെ പരിഗണിച്ചുനോക്കിയാൽ വളരെ കുറവാണ്. സാധാരണ ഒരു കുടുംബം പുലർത്തേണ്ട ഒരു കുറവു ദിവസം അരരൂപയെങ്കിലും ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയുന്നത് വെറും ഒരു ന്യായം മാത്രമാണ്. പല പദ്ധതികളും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ തന്റേറടുത്ത സമീപവോത്തമന്റെ കാലത്തു് ഇതു വലിയ ചെലവാണെന്നോ ന്യായമല്ലെന്നോ വിചാരിക്കാതെ കാൺസ്റ്റബിൾമാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

Mr. T. W. U. Park (*The Travancore Planters*): I rise with some hesitancy to support the Demand for I wish to make a few observations on the subject of prohibition which has been referred to by my friend on my left. In doing so I claim to know something about the subject so far as my own country is concerned. We have tried to evolve in Scotland various schemes of prohibition and semi-prohibition. We have tried what is called Local Option and similar modifications, including Early Closing, but we have not been at all successful. In parenthesis it may be said that although my country has not had the reputation of being particularly temperate and in spite of the fact that there is no prohibition statistics show that there has been a steady improvement in habits of temperance and with this trend one might see in the course of another 10 to 15 years very little occasion for prohibition at all. At the same time, Sir, the advocacy of my friend on behalf of prohibition might have been better directed on the lines of temperance and moderation. I do not know whether there is in Travancore any agency or society which carries on such propaganda work.

President: Order, order. Does it not depend upon this—I mean the essence of the transactions—that unless you give the ordinary labourer some means of enjoyment and some means of nutriment, cheap and satisfying, he goes to the drink shops? Is that not so? Has not Scotland raised that point? I do not want to make any defamatory observation, but Scotland was not a particularly temperate country and the present position is largely due to that kind of activity.

Mr. T. W. U. Park: Yes, Sir, that is so. There are movements and agencies interested in the setting up of—shall I call them 'coffee shops'—places of refreshment and entertainment available for the ordinary man where the conditions are clean, attractive and hygienic. Incidentally, public opinion has developed to such an extent that drunkenness, particularly on the streets, is frowned upon and jumped on severely.

In the matter of revenue—I am not very particular about that—I should certainly not object to the diversion of funds for the establishment of temperance societies. I do not see why small temperance units could not be started for instance in the villages, perhaps with the aid of small grants. I am not in favour of any argument which curtails civil liberties. Any form of regimentation of the people's personal wishes is, I think, strongly to be deprecated. For that reason I would oppose my friend's suggestion.

Srimathi P. Thankamma (Nominated): ഞാൻ ഈ ഡിമാൻറിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാനുണ്ട്. മോലാരണത്തിന് മന്ദ്ര ലക്ഷം രൂപയോളം ഈയാണ്ടിൽ ചെലവിടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഗ്രാമങ്ങളിൽ, റോഡുകളോ തോടുകളോ കിണറുകളോ, അഞ്ചലാഫീസ്സുകളോ, ആതുരശാലകളോ, ഈ തുകകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ തുകകൊണ്ടുമാത്രം മതിയാകുന്നില്ല. ശരിയായ സംഘടനയിൽ കൂടി വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു ഗ്രാമീണർക്കു തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക തന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു രാജധാനിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കൂടി വ്യവസായ പരിശീലനാർത്ഥം തിരുവിതാംകൂറിലെ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഉണ്ടാക്കാവുന്ന സാമാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള പരിശീലനം നൽകി വില്പിച്ചു യൂണിയൻറെയോ മറ്റേതെങ്കിലും സംഘടനകളുടേയോ നേതൃത്വത്തിൽ ഗ്രാമോലാരണ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ, ആ സംഘടനകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അതതു സ്ഥലങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യമായ കൂടിവ്യവസായ പരിശീലനം ഗ്രാമീണർക്കു നൽകുന്നതിനും, തദ്വാരാ അവരുടെ നിത്യവൃത്തിക്കുള്ളവ ആജ്ഞിക്കുന്നതിനും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നിവിടത്തെ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും നടത്തിവരുന്ന kora grass mat weaving ക്ലാസ്സുതന്നെ അടുത്ത കൊല്ലം മുതൽ നിർത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അറിയുന്നത്. ഇതു വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഈ ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കുട്ടികൾമൂലം നാലഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ വ്യവസായം ആരംഭിക്കാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നും അവ ആദായകരമാണെന്നും എനിക്കു നേരിട്ടു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിലേക്കു വേണ്ട സാമഗ്രികൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും വേണ്ട മറ്റു ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും ഒരു സെൻറർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും, അതിനു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ക്ലാസ്സു ഏതാണ്ടുപകാരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതിനാൽ ഈ മാതിരി ഉള്ള വ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കേണ്ട ഈ അവസരത്തിൽ ഉള്ളതിനെക്കൂടെ നിറുത്തിൽ ചെയ്യരുതെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഗ്രാമോലാരണം മൂലം ഗുണം സിദ്ധിക്കേണ്ടവർ സ്ത്രീകളാണ്. വീട്ടിനുള്ളിൽ പോയി തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർക്കു കൂടി വ്യവസായങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ അവസരം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും തന്മൂലം

അനാശാസ്യമായ പല സംഗതികൾ സംഭവിക്കുന്നതിനും ഇടയാകാവുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ കുടിയേറ്റവസായം പോഷിപ്പിക്കണം. അടുത്തതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നെയിത്തുകാർക്കു അത്യാവശ്യമുള്ള ആലോചനകൾക്കുവശ്യമുള്ള തുണിയോ കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കിട്ടുന്നതുമില്ല, ആലോചനയായി എല്ലാപേക്കും ഒന്നുപോലെ കിട്ടിയാൽ മതിയാവിരുന്നു. അതിന് ആചാരസാധനങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ റേഷൻ കാർഡ് ഏല്പാടിൽ വരുന്നതു നല്ലതാണ്. അതിൽ ഓരോരുത്തരുടെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ചുള്ള ചരക്കുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനുകൂടി വ്യവസ്ഥ വേണ്ടതാണ്. എല്ലാപേക്കും ഒന്നുപോലെ ഉള്ളവ വിതരണം ചെയ്താൽ സാധ്യതയുള്ള വാങ്ങിക്കാനും മറുപടിയ്ക്ക് അതു ധരിക്കാനും പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇന്നു കൊടുത്തുവരുന്നത് രൊളിന് ൨൪ ഇഞ്ച് തുണിയാണ്. അത് ഒരു കുട്ടിക്കുപോലും മതിയാകുന്നതല്ല. പിന്നെ പി. ഡബ്ലിയു. ഡി-യെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ രാജധാനിയിൽ ഉള്ള പല റോഡുകളും സഞ്ചാരസൗകര്യമില്ലാത്തതാണ് കിടക്കുന്നത് എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് പൂജപ്പുര മണ്ഡപം മുതൽ പാങ്ങോട്ടു ലയിനിലേക്കുള്ള റോഡിനു ശരിയായ മെയിൻറനൻസ്സ് കിട്ടിയിട്ടു രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ആണ്ടുതോറും ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്ന മെയിൻറനൻസ്സ് ഒരു തവണ നേരെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും ഇതു വിഷമത വരികയില്ലായിരുന്നു. ദിവാൻ പ്രസിഡൻറിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ അതാതു സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങൾ മുറോട്ടുവന്നു റോഡിന്റെ ജേലി കാൺട്രാക്ടർ എടുക്കാമെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറ് അവരെ അതു ഏല്പിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ഈ റോഡിന്റെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചിട്ടു ഞാനത് ഏൽക്കട്ടോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിൽ ഒരു സന്ദേഹമാണുള്ളത്. വല്ലവിധത്തിലും പണമുണ്ടാക്കി ജേലിതീർത്തു ബില്ലുകൾ കൊടുത്താൽ പണം സമയത്തിനു കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ്. grant-in-aid-യും മറ്റും കിട്ടേണ്ട തുകകൾതന്നെ ബില്ലുകൾ ഹാജരാക്കിയാൽ കിട്ടാൻ തരമുണ്ടെന്നു. വ്യവസായ-വായ്പ അനുവദിച്ചു പണവെക്കുന്നതിന് ഈ മൂന്നു ദിവസങ്ങളായി നടന്നിട്ടു കിട്ടിയില്ല. അതിനു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും അഡ്വൈസറി സ്ലിപ്പ് കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നാണു കാരണം പറയുന്നത്. അഡ്വൈസറി സ്ലിപ്പ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും ൨൦-ാം നമ്പർ അഞ്ചിൽ അയച്ചിട്ടു ഇതുവരെ ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. അഞ്ചൽ കാര്യം

[Srimathi P. Thankamma.]

പറഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് ഒരു സംഗതികൂടെ ഓർമ്മവരുന്നു. അഞ്ചൽ ശിപായിമാർക്ക് കൂടിയും, ഉടുപ്പും, ശമ്പളക്കൂടുതലും വേണമെന്ന് അവർ പരക്കെ പരാതിപ്പെടുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയ്യം ഭരിച്ചിട്ട് ഈ വിഷയത്തിൽക്കൂടി പരിശോധനയെടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. N. Madhavan Nambudiri (Travancore Nambies) : സർ, അദ്വൈതം നയം താൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അതാടുകൂടി ഇവിടെ സമുദായമായ ബഹുമാനപ്പെട്ടവർ കൂടിയും, ഉടുപ്പും, ശമ്പളക്കൂടുതലും വേണമെന്ന് അവർ പരക്കെ പരാതിപ്പെടുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയ്യം ഭരിച്ചിട്ട് ഈ വിഷയത്തിൽക്കൂടി പരിശോധനയെടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. N. Madhavan Nambudiri (Travancore Nambies) : സർ, അദ്വൈതം നയം താൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അതാടുകൂടി ഇവിടെ സമുദായമായ ബഹുമാനപ്പെട്ടവർ കൂടിയും, ഉടുപ്പും, ശമ്പളക്കൂടുതലും വേണമെന്ന് അവർ പരക്കെ പരാതിപ്പെടുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയ്യം ഭരിച്ചിട്ട് ഈ വിഷയത്തിൽക്കൂടി പരിശോധനയെടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഗ്രാമങ്ങൾതോറും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള മറ്റു വിഷമങ്ങൾക്കു അതായത് ആഹാരം മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കുള്ള വിഷമങ്ങൾക്കും ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഇനി, ചേർത്തല അതായത് എറണാകുളം നാടായ ചേർത്തലയേപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് അല്പം പറയാനുള്ളത്. ചേർത്തല താലൂക്ക് എല്ലാംകൊണ്ടും നല്ല മുതലെടുപ്പ് ഉള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ചേർത്തല താലൂക്കാണ് ശുദ്ധജലം കിട്ടാൻ ഏറ്റവും പ്രയാസമായ സ്ഥലം. അവിടെ സാനിറ്റേഷൻ വളരെ മോശമാണ്. ഈ വക കാര്യത്തിന് ഞങ്ങൾ കഠോരമായി ഗവണ്മെന്റിനെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചേർത്തല ഒരു മുൻസിപ്പാലറി വേണം എന്ന കാര്യത്തിനാണ്. മുൻസിപ്പാലറി ഉണ്ടായാൽ അവിടെ സാനിറ്റേഷൻ ഏർപ്പെടുത്താനും ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കാനും കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ ചേർത്തല ഒരു മുൻസിപ്പാലറി അനുവദിച്ചുതന്നുവെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

പി.ന. വേറൊരു പറയാനുള്ളത്, ചേർത്തല താലൂക്കിൽ കത്തിയതോടു എന്ന സ്ഥലത്ത് മുമ്പ് ഒരു പോലീസ് ചാർജിങ്ങ് സ്റ്റേഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടം ഒരു നല്ല കച്ചവടസ്ഥലമാണ്. ജനബാഹുല്യമുള്ള സ്ഥലമാണ്. കൂടാതെ ധാരാളം വ്യവസായങ്ങളും ഉണ്ട്. അതിനാൽ അവിടെ ഒരു ചാർജിങ്ങ് സ്റ്റേഷൻ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ അവിടെ, ഞങ്ങൾക്ക് എറണാകുളം സംഭവം ഉണ്ടായാൽ അവിടെനിന്നും ആരേഴ് മൈൽ അകലെയുള്ള അരൂക്കുററിയിൽ ഉള്ള ചാർജിങ്ങ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി വേണം കാര്യം അറിയിക്കാൻ. അവിടെ പോകാൻതന്നെ വളരെ വിഷമമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് അവിടെ കത്തിയതോട്ടിൽ ഒരു പോലീസ് ചാർജിങ്ങ് സ്റ്റേഷൻ സ്ഥാപിച്ചുതരുന്നത് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

ഇനി, വിതരണകാര്യത്തേപ്പറ്റി പറയാം. അരി മുതലായ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളുടെ വിതരണകാര്യത്തേപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ചേർത്തലക്കാക്ക് ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. അതായത് ചേർത്തലയിൽ അരി കുറഞ്ഞുപോയാൽ അതിനുപകരം ആഹാരസാധനമായി അവിടെ വേറെ ഒന്നും കിട്ടുകയില്ല. ഈ കാര്യം

[Mr. N. Madhavan Nambudiri.]

ഇതിനുമുമ്പും ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അരി ന്യായമായ വിധത്തിൽ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അരിയ്ക്കു പകരം മരച്ചീനിയോ മറ്റു കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളോ യാതൊന്നും തന്നെ കിട്ടുകയില്ല. അതിനാൽ അരി ശരിയായ വിധം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പകരം വെള്ളമണൽ അല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുതന്നെ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വിഷമം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറ് ധരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ആ താലൂക്കിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം കൂടുതലായി പറയാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾതന്നെ കുത്തിയതോട്ടിൽ ഒരു പഞ്ചായത്ത് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. ആ പഞ്ചായത്തു നടപ്പിൽ വരുമ്പോൾ സാനിറ്റേഷൻ കറച്ചാക്കെ നന്നാകും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. പിന്നെ അവിടെ തുറവൂർനടക്കൽ ഒരു കിണറു കഴിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ട് കാലം കരെ ആയി. എനിക്കു തോന്നുന്നത് നാലഞ്ചുകൊല്ലമായി എന്നാണ്. അതു ഉടൻ നടപ്പിൽവരുത്തിത്തരണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ തുടർച്ചയായി നാലഞ്ചുകൊല്ലമായിട്ടു തിരുമല—മാക്കേ റോഡ് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെ യാതൊരു ജോലികളും ഇന്നും നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. വെള്ളത്തുള്ളി ചവുക്കുവരെ റോഡ്—ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കല്ലിടാത്തറോഡ് എന്ന് ഉള്ളത്. അത് എത്രയും വേഗം കല്ലിടുവിച്ചുതരണം. ഈ റോഡ് ഇങ്ങനെ കല്ലിടുവിച്ചു തന്നാൽ, അതിലെ നേരെ കൊച്ചിക്കുപോകാം, ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ; കൊച്ചിയുടെ തെക്കെ അതിർത്തിവരെ അതായതു വെള്ളത്തുള്ളിവരെ അമ്പർ റോഡ് തീർത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ചവുക്കയുടെ അടുത്ത് ഒരു ചങ്ങാടം മാത്രം വേണം. അതുപോലെതന്നെ തിരുമല—മാക്കേക്കടുവ റോഡ്. ഈ രണ്ട് റോഡിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കണം.

Mr. K. S. Joseph : Sir, I rise to oppose the grant. I mean to censure certain actions of Government. In the first place, I mean to do it as a protest against the promulgation of certain rules which make it impossible for one section of His Highness' subjects to enjoy the solace and consolation of their religion. One section of the subjects means the Christians. Certain rules have been promulgated recently. Mr. Chandy referred to them and therefore I do not want to refer to those figures in detail. But one or two very curious points have been

raised in this House. One is that no church should be built within one mile of a temple or mosque.

President : The main objections that Government receive for the construction of churches is not from Hindus or Muslims but from Christians. I have asked my office to make that clear and point out how many objections are received from Hindus, Muslims and Christians separately in regard to the construction of churches. Honourable members will realise that the objection is mainly very largely on the side of Christians.

Mr. K. S. Joseph : It is very unfortunate if that is the case.

President : Now that this question has been raised I want to go to the bottom of it and make it clear. The main objection is either from the Catholics or the Orthodox party. If a Roman Catholic church is to be built, the Syrian church will oppose it. They will say that the aim of the Roman Catholics is not to convert the Hindus but other Christian denominations to their faith and therefore they oppose. Figures are being collected and having regard to the opposition that is now being started, I propose to publish the names of all those people who protested against the construction of such churches so that the world may know that the objections to the construction of churches came from Christians and not from Hindus.

Mr. K. S. Joseph : I understand that one denomination has been fighting against the other.

President : All the other sections oppose the Roman Catholic church. The Jacobites oppose the Syrian Catholics, the Orthodox oppose the Protestants and the Salvation Army churches are generally opposed by every body. I am getting a large number of such objections and all these are being collected ; and I am going to publish it.

Mr. K. S. Joseph : I wish to point out here that right from olden days churches and temples have been erected side by side and without any trouble they have been going on. I wish to point out the instances at Piravom, Thevalakara and Kalluppara.

M. A. N. Satyanesan : അന്ന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ വഴ്തിയ മതം ഉണ്ടായിരുന്നോ?

Mr. K. S. Joseph : I do not know that. I was not living then. Even in the city of Trivandrum we have the Roman Catholic Church and the mosque and a temple existing side by side in the cantonment.

President : That is not the case in Trivandrum alone. There are many such places in India and elsewhere. Hindus donate largely to the mosques at Rajaputana and the Punjab. In Kanjipuram for instance there is a temple and a mosque side by side. There was a time when there was no difficulty in that matter. It is only quite recently that these feelings have arisen and now it is quite acute. and the possibility of having a temple and a mosque side by side, is very distant now. Take, for instance, the temple at Ajmir. There is an important mosque there. The main income from that mosque, comes from Hindus. Rose flowers and petals from the shrine are given by the Head of the Ajmir Mosque. That is considered as a specific for the curing of certain diseases. Therefore the rose given from there is regarded by everybody—Christians, Mohammadans and Hindus as holy. Similarly, with regard to the Mohammadan Mosque at Nagoor in the Tamil Nad. Out of the total income of Rs. 3 lakhs more than Rs. one lakh comes from Hindus. Many of the Rajas of Tanjore have donated to that mosque. Then take the case of Sringeri Matom. When Tippu Sultan was fighting the British Government, he lost one battle and there upon he gave lands yielding Rs. one lakh per year to His Holiness Sri Sankaracharia at the Sringeri Matom. The next battle was won by Tippu which is chronicled on the walls of Seringapattam. Therefore the present day income of Sringeri Matom is mainly from an endowment given by Tippu Sultan. I mentioned to certain Ecclesiastical dignitaries about 2 or 3 instances of applications and the oppositions received. It was a matter of surprise to me that the opposition came from the Christians themselves. There is no doubt that today the spirit of fighting between Religious communities is very strong. At no time did the Hindus want to convert others to the Hindu faith as now. But today, all over the world it is clear that Hindus want to convert people from other religions to Hinduism. Apparently, it may be partly due to secular and partly to religious reasons. Whereas the number of Muslims was 40 per cent in Bengal 60 years ago, it is 66 per cent today. It is mainly due to conversion. People in the Punjab and the United Provinces want others to be reconverted. The same thing is taking place here also. An attempt is made by the Hindus to reconvert Christians to Hinduism. There is a different spirit in the country today from what it was sometime ago. Honourable members must bear that in mind.

Mr. K. S. Joseph : But the point is this. If as my friend Mr. Chandy said there are already 9250 temples.

President : That is not correct. There are only 2000 temples.

Mr. K. S. Joseph : These are figures taken from the latest Census report.

President : I have got the latest figures for this specific purpose. I shall give the exact figures if necessary. That is published in the Travancore Government Gazette. If Mr. Chandy or anybody else can prove it to be false, he can do so. If there is a Kavu in one's compound, probably that might not have been included.

Mr. K. S. Joseph : Private temples are included.

President : Church is not private. mosque is not private and temples are not private properties and therefore cannot be excluded from the list of places of public worship.

Mr. K. S. Joseph : Unfortunately, the difficulty is this. In the case of Christians they believe in common worship. But in the case of Hindus, each person goes before the deity and worship, so that common worship is not necessary in their case. Whether temples are private or public, it does not make much difference.

President : Private temples are temples to which the public have not got any access. If there is a private temple, he can invite all his neighbours to come in to the temple. That is not a public religious endowment. In the case of a private temple, any member of the family can refuse admission to anybody whom he does not like. As a member of the bar, Mr. Joseph knows that Section 92 of the C. P. C. does not provide private temples to come within the jurisdiction of Government or any body else.

Mr. K. C. Chandy : May I point out that the existence of private temples is accepted as objection to the erection of churches?

Mr. K. S. Joseph : The existence of these temples is the main objection to the building of churches. I may also point out that there is no rule restricting the building of such private temples. Very recently a temple was built at Pettah.

President : Some restrictions apply to them also. Not more than ten temples have been built within the last 5 years.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : Sir, these rules apply to temples, mosques and churches.

Mr. K. S. Joseph : There are so many temples, churches and nearly 2000 schools. There are in all 5000 public institutions. If this rule is to be enforced it may be impossible for

[Mr. K. S. Joseph.]

Christians to have further churches. Unfortunately, as years go by, the number increases and therefore it may not be possible for all of them to worship in the old churches and therefore new churches will have to be built. If this Rule continues, it will be impossible to have any more churches.

Closely following is the other rule that if there are not 100 families of a particular denomination, churches cannot be allowed. This will be particularly impossible in the case of taluks like Pathanamthitta and Pathanapuram where people go to the hilly parts for cultivation purposes six or seven miles away from other settlements. If they are denied the chance of building churches, that means that they will go without any worship at all on Sundays.

President : Would he suggest any other number 5 or 10 families ?

Mr. K. S. Joseph : It is very difficult to fix a number like that. It depends upon each particular locality.

President : Or in other words all churches that are asked for must be granted ?

Mr. K. S. Joseph : It depends upon the distance of the place from other churches. I do not wish to enter into the details as it has been dealt with by my friend already.

I must point out the difficulties with regard to the cemeteries also. So far there is nothing to prevent a person from burying the dead body of the members of his family in his own compound.

Mr. S. John : From an hygienic point of view, is it not very injurious ?

Mr. K. S. Joseph : It may or may not be. But I do not know of any rule which prevents a man from burying the dead body of his own people in his own compound. If there is any one like that, I should like to know it.

President : It will come under the Penal Code.

Mr. K. S. Joseph : That is being done every day.

President : They may do it. But if a prosecution is launched there is little doubt that they will be properly dealt with. In the old Nair Tarwards, there is always a large compound and in one corner of it the cremation took place. But under modern conditions life in the towns is more or less congested. If any body were to bury the dead body ten or 12 feet away from a house, it will be a sort of nuisance. I am not talking of villages, but of towns.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : Sir, may I point out that the new Public Health Act contains a number of provisions prohibiting such burials ?

Mr. K. S. Joseph: In the case of Christians they must bury their dead in consecrated places. In the Municipal areas there are places conserved for it. The Municipalities have made rules whereby such places are conserved. Therefore, so as Municipalities are concerned, there is no difficulty. It is in the case of villages and rural places that the difficulty arises. If cemeteries are not allowed, we do not know what to do. We will have to bury the dead in a place consecrated irrespective of the consequences that might follow.

Mr. A. N. Satyanesan: ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനി കൾ അവരുടെ സ്വന്തം സ്ഥലങ്ങളിൽ ശവസംസ്കാരം ചെയ്യുന്നില്ലേ?

Mr. K. S. Joseph: അങ്ങനെ ഉള്ളതായിട്ട് എനിക്കറിവില്ല.

Mr. A. N. Satyanesan: അങ്ങന്റെ നാട്ടിൽ അതു ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ടു്.

Mr. K. S. Joseph: Not among the Christians that I know. Therefore, I suggest that these rules may be withdrawn. Another point on which I wish to censure Government is what seems to me an attempt to tamper with the judiciary. I make this point particularly with reference to the High Court. I know of a case where a Judge worked in the High Court for three years and then retired as a District Judge.

President: Does the honourable member suggest that it is tampering with the judiciary?

Mr. K. S. Joseph: I will explain. I know of another Judge who worked for nearly two years and on his own request went back as District Judge. I really cannot see why these Judges are not confirmed after a period of six months for which they have been acting in the place of the permanent incumbents. I suggest that the result would be that these Judges without themselves knowing, will have a bias in favour of the executive. Because,.....

President: Order, order. I cannot allow that statement to pass. It is one of the most serious statements made against any Government and it cannot be allowed to pass without contradiction. In the case of Mr. Sathyanesan, who was a Judge here for some time, there was no doubt of his confirmation because the Government had the highest regard for his integrity and ability. He himself came first to the Chief Justice and then to me and said that the health of his wife was such, that his own health was such that Trivandrum would not suit him. He could not stay in Trivandrum in the interest of his health and of his wife's health. While knowing the embarrassment that he would cause to Government by asking for permission to cease to be a High Court Judge and to go back as District Judge, he asked me that I should give him permission to do so. I pointed out that his action will be

[President.]

misconstructed and that the criticisms like those which we now hear on the floor of the House will be made. He said that at all costs—if necessary he would make a public statement—in the interests of his health, he wished to go back and therefore in his own interest he was transferred as District Judge. What is the other gentleman's name?

Mr. K. S. Joseph : Mr. K. K. Lukose. He acted for three years as Judge of the High Court and retired as District Judge.

President : What was the difficulty about that? He did not make any complaint. This is the first time that I hear of such a complaint.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : He could not be confirmed, because he was working in an acting vacancy. The honourable member should have known these facts before he makes insinuations.

President : The honourable member started by saying that he was going to censure the Government and therefore I regard his speeches as a censure on Government and I have to take a vote of the House on the matter. I have no objection to Government being censured but the position is this. Mr. Lukose was the husband of Mrs. Lukose who was very specially treated and for that matter this Government had the highest possible respect, for her. She was made the Surgeon General for the first time in the history of India—a woman being made a Surgeon-General.

Mr. K. S. Joseph : I did not mean personalities.

President : When the honourable member refers to personalities, I have to answer.

Mr. K. S. Joseph : I referred to personalities because you asked for it.

President : It is cowardly to make a statement of the kind on the one side and not to expect a defence on the other. The honourable member said that there were two cases of tampering with the judiciary. A graver crime against any Government cannot possibly be alleged and these cases are with regard to Mr. Lukose and Mr. Sathyanesan. Mr. Sathyanesan wanted to go back at his own request because of his health and of his wife's health. Mr. Lukose was the husband of Mrs. Lukose. Mrs. Lukose was specially appointed as Surgeon-General—the first woman and the only woman in India who was appointed as Head of the Medical Department. Therefore there was no particular reason for any hostility towards Mr. Lukose. Mr. Lukose acted as a Judge of the High Court during a period when there was only an acting vacancy. Then, when his period of tenure was over, he got special permission entitling him to add four years to

his service. He was not entitled to it and he himself admitted it but four years' service added on the ground that he was recruited from the Bar, whereas, as a matter of fact, he was only indirectly recruited from the Bar. To this date, he has not complained.

Mr. K. S. Joseph : I mentioned the names because the President asked for the names. I am not very much concerned with the names but I am concerned only with facts. I am concerned only with facts, *viz.*, the confirmation of Judges after a period of six months.

President : When there is no vacancy ?

Mr. K. S. Joseph : I understand that Judges are appointed in leave vacancies and when the leave has expired I cannot see why they cannot be confirmed. I know of a case of a Judge who has been confirmed after one or two years of service, even when vacancies were not there. Therefore I suggested that so long as these people are not confirmed, they have, without their knowledge, a chance of being biased in favour of the executive Government. That is the suggestion that I made. It was not one of personalities but one of generalities.

President : You meant it was a censure. Was it ?

Mr. K. S. Joseph : Yes. Not only in the Judicial Department but in other Departments also, this question of confirmation has always given me a lot of misgiving. I cannot see why when leave vacancies expired and a man has been in office for six months and if he is not found unfit, he should not be confirmed. I have very grave doubts that this causes the officers to be biased in favour of the executive Government.

President : You want the executive officers to be biased in favour of the Government or Don't you ?

Mr. K. S. Joseph : I do not say that.

Thirdly, I refer back to the point at which I was challenged by the Dewan for a division—the wrong advice given to the Sovereign in the matter of legislation.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : May I put a question to the honourable member ? What is the point in this legislation ? Legislation is done by means of Proclamation by the Sovereign or through this House. They are distinct and independent of

[Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai]

each other. What is the point that the honourable member wants to make with regard to this?

President : He wants everything to pass through the Legislature.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : The Act itself does not provide for it.

Mr. K. S. Joseph : What I want is this. The Sovereign delegated the powers of legislation.

President : He has not delegated. There are certain laws which can not be brought before the House. He still retains the right of legislation completely.

Mr. K. S. Joseph : I do not deny that, but what I mean is this. As a rule, when the legislatures were brought into existence, the general laws would be enacted through the legislature.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : Where is it mentioned?

Mr. K. S. Joseph : In the first legislature.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai : Please read.

Mr. K. S. Joseph : I have not got a copy. I shall forward it to the honourable member later.

Up to 1112, most of the legislation, I see, did come through the House but during the last five or six years, moral laws,.....

President : Order, order. Does not the honourable member see that twenty or thirty Laws have been passed by the Government of India and at once brought into force because of war time, and uniformly administered throughout India? Honourable members will find that about 80 per cent. of the cases are those of war legislation.

Mr. K. S. Joseph : I follow that and I do grant that some of them were emergent laws. But as I pointed out yesterday, in such a case, the Dewan has the power of drafting a Bill and put into force as law and in the meanwhile to get it ratified by the legislature. It is because this provision has been a dead letter that I had to point out this matter. That provision has not so far been used in the course of these twelve years. If Bills were brought before the House for legislation, I would have absolutely no ground for complaint. My complaint is that the powers given to the legislature were not fully respected by the executive Government. That is what I meant by saying wrong advice was given to the Sovereign. In the matter of the new constitution also, I level the same charge on the Government.

President : It is entirely the work of the Sovereign. It was a proclamation made by the Sovereign and I cannot allow any discussion on the proclamation.

Mr. K. S. Joseph : I have not seen the Proclamation.

President : The honourable member knows that His Highness has stated that He is going to issue a Proclamation on the following lines. That is an intention evinced by His Highness and he is going to legislate by means of a Proclamation on the basis indicated in the Communique.

Mr. K. S. Joseph : I have not seen such a message either.

President : If he has read the Communique he will know what it says. Has the honourable member got the communique before him ?

Mr. K. S. Joseph : No; in the Communique it is stated that His Highness has accepted the advice of.....

President : No, no.

Mr. K. S. Joseph : Let me explain. During the last meeting of this House I sent a motion for adjournment about the proposal put forward by Government. That was ruled out on the ground that constitution cannot be discussed here.

President : Yes, that is so.

Mr. K. S. Joseph : I quite understand that but I could not understand that it was His Highness' Proclamation.

President : There was the Communique which was published.....

Mr. K. S. Joseph : There was a Communique published and after reading it, I do not feel that it was a Proclamation of His Highness.

President : The honourable member might take some other subject.

Mr. K. S. Joseph : The next point that I want to deal with is controls. The controls have not been worked to the best advantage. In this connection I had sent an interpellation asking for the number of cases that were detected for infringing control Laws in the matter of Food, Cloth, etc.

President : Here is the Communique: "In view of the Political and Social developments that are taking place throughout the world, etc., etc. His Highness intends to inaugurate certain constitutional reforms whose main features will be as follows....."

Mr. K. S. Joseph : It is a statement of Government.

President : It is a declaration by His Highness which this Government communicates to the country at large. This is the Press Communique of Government which says: "His Highness proposes to promulgate.....". That means that as messengers or as agents of His Highness, Government proclaim

[President]

His Highness' intentions. The matter was made perfectly clear, and I do not know how anybody could have had any doubt about it. "His Highness intends to inaugurate constitutional arrangements whose main features will be as follows:.....". That is what it says. Therefore, His Highness' does so is clear. The position of the Dewan *vis a vis* the legislature, and the President is indicated, and the Communique makes it clear that it is going to be an act of His Highness.

Mr. K. S. Joseph : There is no doubt.

President : It is not a Communique of the Government. It is entirely the intention of His Highness communicated to his people through the Government. If His Highness sends a message that cannot be discussed. That communique is a message to his people by His Highness.

Mr. K. S. Joseph : By reading it, I do not understand it that was, and that is why I made this remark.

President : I think he understands it now.

Mr. K. S. Joseph : I may accept that as a ruling.

President : This is the ruling. Reading the communique the chair has no hesitation in coming to the conclusion that the communique embodies a message of His Highness conveyed to his people through the Government and therefore those provisions cannot be discussed on the floor of this House nor can Government be stated to have given right advice or wrong advice because that is antecedent to that message.

Mr. K. S. Joseph : I accept that as a ruling.

Mr. G. Ravi Varma : A time limit may be fixed.

President : I have told him that the time occupied by me will be deducted.

Mr. K. S. Joseph : I would not be wrong if I say that the Government did advise His Highness and for that advice I can censure the Government.

President : So you presume that the Government gave advice which culminated in a message and that therefore you censure it.

Mr. G. Ravi Varma ; That also is not advisable to be discussed here because.....

President : He can censure the Government.

Mr. G. Ravi Varma : For giving wrong advice to His Highness the Maharaja? I protest against that kind of statement.

Mr. K. S. Joseph : The convention is that has been developed as I understand from the Government publications is that the Sovereign acts only on the advice of the Dewan.

President : Excepting where the Sovereign acts by himself—the proclamations of the Sovereign are the sovereign's acts. It is not a question of the Dewan ; the moment the proclamation is made by His Highness, it is His Highness. If he gives a message to the House it his message. That is the position.

Mr. K. S. Joseph : That is not the position. Generally His Highness does not act except on the advice of the Dewan. Of course I am not questioning the powers of His Highness nor do I mean to do so.

Then I come to question of control. I sent an interpellation asking for the number of cases detected for infringement of control laws in respect of food and cloth. I have not had an answer yet. I saw in the newspapers, cases of prosecutions in case of other control laws but I found very few in respect of those two items. I suggest that Government have not been vigilant enough in this matter and that therefore a lot of black marketing has been going on. The distribution has been very bad. From the month of Kumbhom till the end of Edavom, my constituency—Tiruvalla taluk—was getting only 30 per cent of the basic ration allotted to it, even though the Dewan, on the 7th February last, proclaimed that we had enough food for seven months.

Coming now to textiles, I am unable to see why even now applications made in 1119 for licenses for vending in cloth are still pending. I have seen such applicants coming to me and in some cases I have written to the Textile Commissioner asking why these licenses could not be given and recommending that such licenses could be given. The distribution of cloth is also very unsatisfactory. In rural parts, where people have very little use for coating, sarees and double dhoties, they get them in abundance, while the people who require these urgently are very poorly supplied while in the towns.....

(*President's bell*).

Mr. N. Narayana Kurup : സർ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണനയത്തെയും, മഹാരാജാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമാവലികളേയും ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

സർ, തിരുവിതാംകൂർ ഒരു വസ്ത്രീയവൈരവിചിത്രതയിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിട്ട് അഞ്ചാറുകൊല്ലമായിട്ടുണ്ട്. വസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ലെന്നു ഭാവിച്ച് പൊതു രാഷ്ട്രീയതത്വങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വസ്ത്രീയചിന്തകൾ മറന്നു പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ജനങ്ങൾക്കു ഉറപ്പു നൽകി ഖദർ ചട്ടയിട്ട് ഇറങ്ങുന്നവർപോലും അവരവരുടെ വസ്ത്രത്തെ

318 THE TRAV : SRI CHITRA STATE COUNCIL [9TH AUGUST 1946]

[Mr. N. Narayana Kurup]

സ്വർഗ്ഗിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നിയമസഭയിൽ തനി-വർഗ്ഗീയതപം ഉൾപ്പെടുന്നതായ പലപ്പോഴും ഇവിടെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തെ നിയമം സാധാരണയായി എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാവരെയും കാത്തുരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതുമാണ് എന്ന ബോധം ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടെങ്കിൽ പൊതുജനങ്ങളേയും വിശേഷിച്ച് എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാരെയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്ന നിയമം ഉണ്ടാകുന്നതിൽ വേദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ നൂറു ലക്ഷം ഹിന്ദുക്കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പതിനയ്യായിരം ദേവാലയങ്ങൾ ഇന്ന് മൂന്നിലൊരു ഭാഗമായിക്കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനു ഹിന്ദുക്കൾ യാതൊരു വഴക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഈ ദേവാലയങ്ങൾ പോയതിൽ ഞങ്ങൾ പരാതി കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. ഈശ്വരനെ ഭജിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവുമുണ്ട്. അർക്ക ഇവർക്കു ഈശ്വരനെ ഭജിച്ചാൽമാത്രം മതി. അതു മാത്രമേ ഉദ്ദേശമുള്ളൂകിൽ ഈ വഴക്കിന് ഇന്ന് സാംഗത്വമില്ല. കൃസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഇന്ന് മുക്കിന് മുക്കിന് പള്ളികളുണ്ട്. എന്റെ നാട്ടിൽതന്നെ തൊട്ടുതൊട്ടു പള്ളികൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. വർഗ്ഗീയ വൈരവും പരാതികളും ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ലെങ്കിൽ കൃസ്ത്യാനികൾക്കു ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു പരാതിക്കും അവകാശമില്ല. ഇവിടെ കൃസ്ത്യാനികൾ ധാരാളം പള്ളികൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ ഞങ്ങളും പരാതിപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ഇന്ന് വർഗ്ഗീയവൈരം പലത്തിലൊന്നായി പള്ളികളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും കൂടിയാണ്. വിശേഷിച്ചു അതു മതത്തിന്റെ പേരിലാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. തന്മൂലം പലവിധത്തിലുള്ള കലാപങ്ങളും അസ്ഥിരസ്ഥിരങ്ങളും ഉണ്ടാകും ചെയ്യും.

Mr. K. S. Joseph : അങ്ങനെ എവിടെ എങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. N. Narayana Kurup : പലയിടത്തും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യോഗ്യന്മാരിടപെട്ടിട്ടുള്ള അടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരിക്കാം.

ഒരു കൃസ്ത്യാനിയുടെ പള്ളിക്കടുത്തു് ഒരു ഹിന്ദുദേവാലയമോ മറ്റോ മറ്റൊരു ദേവാലയമോ വരികയും മതത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രചരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ വൈരമുണ്ടാകയും സമാധാനം ഉണ്ടാകുമെന്നുണ്ടാവുകയും സംഭാവ്യമാണ്. ഇന്നത്തെ വർഗ്ഗീയചിന്ത

കളും വൈരാഗ്യ പ്രസംഗങ്ങളും പള്ളിമുറങ്ങളിലെ യോഗങ്ങളും മൈ
ന്ദവരുടെ എതിർ യോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും തുടൻ ചിലത്തുനടന്ന
അക്രമങ്ങളും എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ഹിന്ദുവാ
യാലും കൃസ്തുമതാനുയായിയായാലും, മഹമ്മദീയനായാലും മതത്തിന്റെ പേരിൽ
പ്രചരണം നടത്തുമ്പോൾ കലാപങ്ങളുണ്ടാകും.

President : The total number of temples of all the types, is 3302 at present.

Mr. N. Narayana Kurup : സർ, അതുകൊണ്ട് ഒരു മൈ
ലിനകത്തു ഹിന്ദുവിന്റെയായാലും, കൃസ്തുമതാനുയായിയായാലും, മഹമ്മദീയ
ന്റെയായാലും ഒരു ദേവാലയത്തിൽ കൂടുതൽ വയ്ക്കാൻ പാടില്ലെന്ന
തിരുവിതാംകൂറിൽ നിയമമുണ്ടാക്കിയത് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്.
അതിനെ അപലപിക്കാൻ യാതൊരു ന്യായവും എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ
പെടുന്നില്ല. ഒരു നാട്ടിൽ അടുത്തടുത്ത് പള്ളിവച്ച് അവിടെയെല്ലാം
ശവദാഹം നടത്തണമെന്നുവന്നാൽ ആരോഗ്യപരമായ അടിസ്ഥാനങ്ങ
ളിൽ കൂടിയും അതിനെ തടയേണ്ടത് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉത്തമതാൽപര്യങ്ങ
ൾക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇതനുവദിക്കുന്നപക്ഷം അതു ആരോ
ഗ്യപരമായി ജനങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു അനീതിയായിരിക്കും. ആരോ
ഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായ ഈ ഉദ്യമത്തെ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ്
അനുകൂലിക്കുമെങ്കിൽ അത് പരിതാപകരമാണ്.

Mr. Paul A. Thaliath : കൃസ്തുമതാനുയായികൾക്കു ശവദാഹമില്ലെന്ന
റിയാമോ ?

Mr. N. Narayana Kurup : ശവദാഹമില്ലെങ്കിൽ വേണം.
ശവം കഴിച്ചിടുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. പെട്ടിയിൽ വെച്ചാലും കല്ലറ
യിൽ വെച്ച് കഴിച്ചിട്ടാലും എന്തുതന്നെയായാലും ശവം ശവം തന്നെയാണ്.
പള്ളിക്കകത്തു കഴിച്ചിട്ടാലും വെളിയിലായാലും ശവം ശവംതന്നെ.
അങ്ങനെയുള്ള ശവങ്ങൾ ധാരാളം ഒരു മൈലിനിടയ്ക്കു മൂക്കിനു മൂക്കിനു
കഴിച്ചിടുകയെന്നുവന്നാൽ അത് ഒരു വിധത്തിലും നീതീകരിക്കത്തക്ക
തല്ല. അങ്ങനെ വന്നാൽ കൂടേണ തിരുവിതാംകൂർ ഒരു ശവക്കോട്ട
യായി പരിണമിക്കും. അതിനിടയാക്കുന്ന ഒരു സൗജന്യം ഒരു സമുദാ
യത്തിനും അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണെന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. K. S. Joseph : പിന്നെ എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് മെമ്പ
ർമാരുടെ അഭിപ്രായം ?

Mr. N. Narayana Kurup : ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിയമമനുസരിച്ചു ചെയ്യുകൊള്ളണമെന്നുമാത്രം അത് എല്ലാ സമുദായങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ അനുസരിക്കണമെന്നാണ് ഈ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം.

Mr. K. S. Joseph : ഞങ്ങളുടെ ശവങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് മെമ്പർ ഉപദേശിക്കുന്നത് ?

Mr. N. Narayana Kurup : മറ്റു സമുദായക്കാർ എങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു അതുപോലെ ചെയ്യണം. എന്നിട്ടും തൃപ്പൂയില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ അങ്ങമിടും മുക്കിലും മൂലയിലും കഷണിച്ചിട്ടാലും വിരോധമില്ലെന്നറിയാമല്ലോ. ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ആ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആരുമില്ല ഒരു പരാതിയും പറയുന്നില്ല. ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം വസ്ത്രീയവരും പുലത്താൻ തുടങ്ങുന്നതോക്കുമ്പോൾ താരുവിതാംകൂറിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യംതന്നെ വളരെ ഭയങ്കരമായി തോന്നുന്നു. ഈമാതിരി മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശസീലിയുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയത്തിൽ അവിശ്വാസമുണ്ടെന്നും മറ്റും എന്റെ സ്നേഹിതൻ മുൻപൊരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചതു. ഓരോ മതക്കാക്കും പെരുനടം ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം സാധിക്കണമെങ്കിൽ അതു സാധ്യമാകയില്ല.

Mr. K. S. Joseph : I object to this statement. I mean simply that personalities do not matter, but policy matters.

President : Order, order. Honourable member referred to personalities and said that there were instances of tampering with Justice. Instances mean personalities.

Mr. N. Narayana Kurup : രണ്ട് ഫൈക്കോട്ട് ജഡ്ജിമാരോടു ഗവണ്മെൻറ് അനീതി കാണിച്ചെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കേട്ടു. ഇതു കേട്ടാൽ ഈ രണ്ടുമഹാരഥന്മാർ ഗവണ്മെൻറു നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരുന്നെന്നും അതിൽ വിരോധപ്പെട്ട് ഗവണ്മെൻറ് അവരോടു അനീതിയായി പെരുമാറിയെന്നും ഒരു insinuation ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോക. ഗവണ്മെൻറു അപ്രകാരം ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഹിതത്തിനു എതിരായി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രവർത്തിച്ചുകാണുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ ന്യായംകാണുന്നില്ല. അതല്ലാതെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അവർ തുടങ്ങുവാൻ വഹിച്ചിരുന്നതിൽ നിന്നു അറിയാനും സാധിക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥനായവനും സർവ്വസനിയമമനുസരിച്ച് ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കിട്ടാനർഹതയല്ലാത്തതു കിട്ടാത്തതിനും, ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഹിതം

നസരണം ചില ഉദ്യോഗസ്ഥരും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ഇടയായാൽ, ഗവണ്മെൻറിനു കുറവും വരുന്നതെങ്ങിനെയോണെന്നറിയുന്നില്ല. ആ മേതിരിക്കാത്തുണ്ടാകിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പരാമിതയുണ്ടായതായ്കേട്ടില്ല. സമുദായമാണ് വരമേതു പിടിച്ചു ഫാജറായിരിക്കുന്നതും ഗവണ്മെൻറുനയത്തിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിന് അതും ഒരു കാരണമാകി വാദിക്കുന്നതും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈ നിയമസഭകളിൽ ഇപ്പോൾ അധികസമയവും ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സമുദായ വാദത്തിനും അതിനുള്ള സമാധാനത്തിനും മാത്രമായിട്ടു വിനയോഗിക്കപ്പെട്ടേണ്ടിവരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കാതെ തരമില്ല.

ഗവണ്മെൻറിനോടു ജനങ്ങൾക്കു അതുപിതോന്നത്ത് കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നയവൈകല്യംകൊണ്ടാണ്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയങ്ങൾ നല്ലതാണെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, നിയമം നടത്തുവാൻ പല തെറ്റുകളും അതിൽ വരുന്നുണ്ട്. ഇവിടുത്തെ ആഫാരസായനവിതരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെ, മുകളിൽനിന്നുള്ള ഉത്തരവുകൾ നോക്കിയാൽ കുഴപ്പമില്ലെങ്കിലും താഴോട്ടു വരുന്തേരും അതിൽ പല ന്യൂനതകളും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ കൊല്ലം ഡിവിഷനിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഉത്തരവുകൾ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. കൂടാതെ മണ്ണെണ്ണ, പഞ്ചസാര, മുതലായവയുടെ വിതരണവും ഒട്ടും ന്യായമായി നടക്കുന്നില്ല. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ അവ കണ്ടിട്ടു നാൾ വളരെയായി. താലൂക്കുകളിലെ തഹശീൽദാർമാർ വളരെ ജോലിയുള്ളവരാണ്. അവർ ചെയ്യേണ്ടാത്ത ജോലികളിന്നില്ല. അതിനെല്ലാറ്റിനും അവർക്കു സമയവുമില്ല. അവരെ ഈ വിതരണത്തിന്റെ ചുമതലയിൽനിന്നു വിട്ടിട്ട് കർത്തൃക്കുതയായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണം. ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കാരമനുസരിച്ച്, ഓരോ താലൂക്കിലും മൂന്നും നാലും സഹകരണസങ്കീടും മൂന്നുനാലു താലൂക്കുകൾക്കു ഒരു അസിസ്റ്റൻറു രജിസ്ട്രാറും ഉണ്ട്. താരതമ്യേന ജോലികുറവുള്ള ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഖാന്തിരം വിതരണം നടത്തുന്നപക്ഷം കൂടുതൽ കാര്യക്കുതയായും സൗകര്യവുമുള്ളതാണ്. ഗ്രാമോദ്ധാരണ പ്രവർത്തനവും സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. താലൂക്കുകമ്മിറ്റികൾക്കു വിതരണക്കാര്യത്തിൽകൂടുതൽ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമൂലം വിതരണവും, താലൂക്കധികാരികൾ മുഖേന

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ന്യായമായ തരത്തിലുള്ള നെല്ലെടുപ്പും, കൂടുതൽ അധികാരം കൊടുത്ത താലൂക്കു കമ്മിറ്റികളുടെ പരിശോധനയും, കൂട്ടിയിണക്കിയാൽ ആഹാര സാധന വിതരണം സാമാന്യം ഭേദമായി നടക്കുന്നതാണ്.

സർ, പൊതുഭരണത്തെപ്പറ്റി പൊതുവെ ആശങ്കയും അതു ക്ലിയറും ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ഇവിടുത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരുടെ അധികാര സീമയിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു അവ സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ന്യായമായി യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും, അവർ പൊതുജനങ്ങളുടെ എജമാനന്മാരായിട്ടാണ് ഭാവിക്കുന്നതെന്നും, അവർ അഴിമതികൾ കാണിക്കുന്നുവെന്നും, ന്യായമായ നിയമങ്ങൾ പോലും അവർ തെറ്റി പ്രയോഗിച്ചു ജനങ്ങൾക്ക് അവശതകൾ വരുത്തി വയ്ക്കുന്നുവെന്നും പൊതുവെ ജനസംസാരമുണ്ട്. കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിയമപാലനവൈകല്യം മൂലം അങ്ങയുടെ ഭരണനയത്തെപ്പോലും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥക്കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, പഞ്ചസാര, മണ്ണെണ്ണ മുതലായവ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിൽ ശരിയായ വിധം കിട്ടുന്നില്ല. അതിന്റെ വിതരണത്തിൽ പോലും മഹമ്മദുബിൻസാഗ്ഗക്കിന്റെ ഭരണനയം പോലെയുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ കാണിച്ച് കച്ചവടക്കാർക്കും പൊതുജനങ്ങൾക്കും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉപദ്രവവും അങ്ങയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

ഈയിടെ കൊല്ലം ഡിവിഷനിൽപ്പെട്ട സകലതാലൂക്കുകളിലേയും ഭക്ഷണസാധനവിതരണത്തിന് പുതിയ കച്ചവടക്കാരുടെ അപേക്ഷകൾ ക്ഷണിച്ചു. ഫതുമരയ്ക്കലിൽ ഒരു കട എന്ന കണക്കിന് വേണ്ട നമ്പരിന്റെ ഇളക്കി കച്ചവടക്കാരെ ശുപാർശ ചെയ്തു ലിസ്റ്റായ്ക്കൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകഴിഞ്ഞിട്ട് ഡിവിഷൻ കച്ചേരിയിൽ വെച്ചു അവസാന തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുമെന്ന് ഉത്തരവയച്ചു. അടുത്തദിവസം അതെല്ലാം നിരന്തരവെച്ചെന്നും, പഴയപടി നടന്നാൽ മതിയെന്നും അറിയിച്ചു. അതിനുശേഷം ൨൦൦ കാഡുകൾ ഉള്ള കച്ചവടക്കാർക്കു മാത്രമേ റേഷൻ ലൈസൻസു കൊടുക്കാവൂ എന്നായി. പിന്നീട് അതു ൧൦൦ ആക്കി. ശിക്ഷയോ ഫയ്ക്കനോ ഉള്ളവരെ കച്ചവടത്തിൽ വിനിയോഗിക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞു. കാഡുവിതരണസമയത്തു അപ്രകാരം ഉള്ളവരെ അംഗീകരിച്ചില്ല. വിതരണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കും കാർഡുകൊടുക്കാമെന്നായി. ഈ നയം ആശംസ്യമല്ല. ഉണ്ണന്നും ഉറങ്ങുന്നവേലും

സമയം കിട്ടാത്തവിധം ജോലിയുള്ള തഹശീൽദാരിൽനിന്നും ഈ വിതരണജോലി സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മുഖാന്തിരം നടത്തണമെന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

അങ്ങയുടെ ഗവണ്മെന്റു പല ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾക്കും ഉപദേശകസമിതി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആ സമിതികളുടെയും കമ്മററികളുടെയും ശുപാർശകളെ അവഗണിച്ചു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പെരുമാറുന്നു. ഫിനാൻസു കമ്മററിയുടെ ശുപാർശകളെ അവഗണിച്ചു ഗവണ്മെന്റു പലതും പെരുമാറിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഉപദേശകസമിതികൾക്കു കൂടുതൽ അധികാരശാധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കണം.

സർ, സെക്രട്ടറിയേറു്, അക്കൗണ്ടാഫീസു മുതലായ തുറകളിൽ അങ്ങു ടൈം സ്ക്രെയിൽ ഏർപ്പെടുത്തി. അതിലുള്ള ഒക്കറിക്കൽ സ്റ്റാഫിനു ലോവർ അപ്പർ ഡിവിഷൻ ഏർപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഭരണകാര്യത്തിൽ പഴക്കവും തഴക്കവും ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനു മേൽ സർവീസും ഉള്ളവർക്കു ഉടനടി യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകാത്ത ഒരു പരിഷ്കാരമാണിതു. മെട്രിക്കുലേഷൻ, ബി. ഏ. ഈ പരീക്ഷകളും കഴിഞ്ഞു പ്രത്യേക ട്രെയിനിംഗും സിദ്ധിച്ച സ്റ്റേനോഗ്രാഫേഴ്സ്, ടൈപ്പിസ്റ്റ് ഇവർക്കു ൧൨൦ വരെയുള്ള സെക്കയിൽ മാത്രമേ അനുവദിച്ചുകാണുന്നുള്ളു്. അവർക്കു ൧൬൦ വരെയുള്ള അപ്പർ ഡിവിഷനും, ൧൨൦ വരെയുള്ള ലോവർ ഡിവിഷനും, ൦ കൊല്ലം സർവീസിന് ഒരു ഗ്രേഡെന്ന നിലയിൽ മൂന്നു ഗ്രേഡു പ്രമാണമുള്ള വ്യവസ്ഥ പൊതുവേയും ഏർപ്പെടുത്താതിരുന്നതു ശരിയല്ല. ഗവണ്മെന്റു് ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

സർ, ജീവിതാവശ്യത്തിന് ഉള്ള സാധനങ്ങൾക്കു ൧൧൬ ലേതിനേക്കാൾ പത്തിരട്ടി വില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടുത്തെ ൪൦ രൂപയിൽ കുറഞ്ഞ ശമ്പളക്കാർക്കു് ജീവിതത്തോതിന് മതിയാകത്തക്ക ഒരു പ്രതിമാസാദായം കൊടുക്കത്തക്ക പരിഷ്കാരം വരുത്താത്തതു് ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ല. യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതി തീരുന്നതുവരെ എല്ലാവർക്കും വാറലവൻസ്റ്റാമ്പുകളുടെ ൪൦ രൂപാ എങ്കിലും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അലവൻസു കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. മലയാളം സ്ത്രീശ്വാസകന്മാരുടെയും ശിപായിമാരുടെയും അഞ്ചൽ മുതലായ തുറകളിലെ ജീവനക്കാരുടെയും കാര്യത്തിൽ ഈ വിധം ഒരു നയം അങ്ങു സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങയുടെ കാലത്തു് അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നീടൊരിക്കലും സാധിക്കുമെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല.

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ടെക്സ്റ്റിൽ വിതരണത്തിലെ ക്രമക്കേടുകൾ പരിഹരിക്കണം. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു വസ്ത്രം കിട്ടുന്നില്ല. ഉള്ളതുതന്നെ കിട്ടാൻ വളരെ വിഷമമാണ്. ഓരോ കുടുംബത്തിനും വസ്ത്രത്തിനു കാവ്യം നൽകണം. ഓരോ താലൂക്കിലും ജന സംഖ്യാനുപാതികമായി കിട്ടേണ്ട കേപാട്ടായുടെ വീതം നിശ്ചയിക്കുകയും, ഓരോ പകുതിക്കും അപ്രകാരം വീതം നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനുശേഷം ഓരോ പകുതിക്കും, ഓരോ പട്ടണത്തിലെ വാഡുകൾക്കും, കടകളുടെ എണ്ണം നിശ്ചയിച്ച്, കാവ്യം ഓരോ കടകളിലേയ്ക്കും വീതിച്ച് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തും വിതരണം നടത്തിയാൽ കഴുപ്പങ്ങൾ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ന് ഉദ്ദേശം ഏഴായിരം സി. ലൈസൻസികൾ ഉണ്ട്. ഒരു പകുതിക്കു എട്ടു കട വീതവും ഒരു വാർഡിന് നാലു കടകൾ വീതവും നിശ്ചയിക്കുന്ന പക്ഷം ആറായിരം സി. ലൈസൻസിൽ കൂടുതൽ ആവശ്യമില്ല. ആ വിതരണരീതി ഉടൻതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ നിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടതാണെന്ന്.

മുമ്പും, ൧൨൦-ലും ലൈസൻസിന് അപേക്ഷിച്ചു പണവും അടച്ച് പുതുക്കലിന് ആണ്ടുതോറും ഫീസുമടച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ആളുകൾക്ക് ഇന്നും ലൈസൻസ് കൊടുത്തിട്ടില്ല. എന്നതെന്നെല്ലാ പണവും തിരിയെ കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇതു ഒരിക്കലും നീരീകരിച്ചെത്തക്കതല്ല. നാടൻ വസ്ത്രങ്ങളുടെ വിലയ്ക്കും കൺട്രാർ വരുത്തുന്ന നിലയ്ക്കും ആർക്കും ലൈസൻസുകാടുകാതിരിക്കാൻ പാടില്ല. കേപാട്ടാ റൊട്ടേഷൻ അനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതായാൽ അക്കാമ്പത്തിലും ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നതിനു മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ലൈസൻസ് കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, തൊഴിൽ ചെയ്യാനനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നർത്ഥമാകുന്നു. ആനന്ദം ആശാസ്യമല്ല.

ഇന്നത്തെ വിതരണത്തിൽ ഓരോ ഡിവിഷനിലും ഓരോ ഇൻസ്പെക്ടറെ നിയമിച്ച് പ്രതിമാസം ൨൦,൦൦൦ രൂപാ വിലവരുന്ന നല്ല ചരക്കുകൾ അവർമൂലം വിതരണം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു വസ്ത്രം ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരെ കണ്ടു കിട്ടുകയും വിഷമമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്കു മുളകൾക്കു ഇപ്പോഴോടെ കൊടുക്കണമെന്നു സംസാരമുണ്ട്. അവർ കൊടുക്കുന്നതിന് ഒരു രജിസ്റ്റർപ്പോലും കാണുകയില്ല. അപേക്ഷ അയച്ചാൽ മറുപടിപ്പോലും കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നാണ് പറയുന്നത്. കൊല്ലം ഡിവിഷൻ ഇൻസ്പെക്ടർക്കു ഞാൻ മിഥുനത്തിലും, കർക്കടകത്തിലും ഓരോ കത്തുകളയച്ചു.

അതിനു മറുപടിപോലും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതുപോലെ രണ്ടുമൂന്നു സ്റ്റേഫി തന്മാർ മറുപടിക്കു് വിലാസങ്ങൾ എഴുതിയ കവർവച്ചുപോലും അയച്ചിട്ടു മറുപടി ഇല്ല. വിവാഹം, മരണം, മുതലായവയ്ക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചിട്ടു് വസ്തുക്കൾ കിട്ടാതെ ജനങ്ങൾ വിഷമിച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. അനുജ്ഞാഗന്ധമെമ്പാറാതും ഉജ്ഞാഗന്ധന്മാരും കൂടിയുള്ള താലൂക്കു കമ്മറികൾ മുഖം, റിസർവേഷൻ ചരക്കുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ തുടരേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്.

മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാത്ത സൗജന്യങ്ങൾക്കു അവരോടു നികുതി ഈടാക്കുന്നു. ആലപ്പുഴയിൽ ചെള്ളം വീടുകളിൽ കൊടുക്കാതെ വീട്ടുകരത്തിനു തുല്യമായ നികുതി കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു കൊല്ലം കഴിയായി. ഇതിനും പുറമെ ആലപ്പുഴ പാലസ്, ജില്ലാക്കോട്ടു് ഈ വാഡുകളിൽ രണ്ടു ഫർലാൻഡ് അകലത്തിൽ രണ്ടു സിനിമാ കൊട്ടക ഉണ്ടായിട്ടും അവയുടെ നടുക്കു ഇരയിടെ ഓരോ ഫർലാൻഡ് അകലത്തിൽ രണ്ടു പുതിയ സിനിമാ കൊട്ടകകൾ കൂടി കെട്ടാൻ ഗവണ്മെൻറനുവദിച്ചു. ഈ മാതിരി പല അനീതികളും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ആലപ്പുഴയിലെ മലിനവസ്തു സംഭരണസ്ഥലം കാട്ടൂരിൽ തുറന്ന സ്ഥലത്തു് സ്ഥാപിച്ച സമീപസ്ഥരായ ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അവിടെ ഒരു മതിലകിലും കെട്ടേണ്ടതാണു്. മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെ മേലുള്ള ഭരണം തൃപ്തികരമല്ലെന്നു പറയേണ്ട യിരിക്കുന്നു.

നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതി കട്ടനാട്ടിലേക്കു പ്രത്യേകമാണു്. വിളവെടുപ്പിനു മുമ്പു് വഴിയ കരഷകനുപേ ലും വിളവു് നിശ്ചയിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. അതു നിശ്ചയിച്ചില്ലാത്ത ഔധികാരികൾ നേരത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു കർഷകനു യഥാർത്ഥത്തിൽ കിട്ടുന്നതിൽ കൂടുതലായ തുക കിട്ടുമെന്നു അവർ കണക്കാക്കുന്നു. കർഷകൻ വിളവെടുക്കുമ്പോൾ സാധാരണ കുറവാണു കിട്ടുന്നതു്. ഔധികാരികൾ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന കണക്കിൽനിന്നും ഏക്കറിനു രണ്ടുപറ നെല്ലു കൃഷിചെയ്താലവിന്നും ആളൊന്നിനു രണ്ടുപറ നെല്ലു് ചെയ്താലവിന്നും തള്ളി നോക്കിയാണു അനുവദിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ മിക്കവാറും വിളഞ്ഞുകിട്ടിയതു മുഴുവൻ സർക്കാരിനു കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടാണുണ്ടാവു്. കിട്ടുന്നതു മുഴുവന്നും സർക്കാരിലേക്കെടുക്കുകയും, ഉജ്ഞാഗന്ധം കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ളതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ കിട്ടാത്തതുമായ രൂപത്തിൽ പിന്നും കർഷകന്റെ വീട്ടാവശ്യത്തിനും കൃഷിച്ചിലവിനും അനുവദിക്കുകയും ആണു് ഇന്നത്തെ നയം. അങ്ങനെ കർഷകനു ഇപ്പോൾ നെല്ലുമില്ല, റേഷനുമില്ല. കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ പട്ടിണി കിടക്കുന്നു. ഈ സൂനതകളെല്ലാം പരിഹരിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതി

[Mr. N. Narayana Kurup.]

കളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലം ഞാൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് കൂടുതലായി ഇപ്പോൾ പറയേണ്ടതാവശ്യമില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

ഗ്രാമലോരണം, ആരോഗ്യസംരക്ഷണം ഇവ പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയായിരിക്കെ ഈ മിച്ചമുള്ള സമയത്തും ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് തുടങ്ങാൻ ഗവണ്മെൻറ് ശ്രമിക്കാത്തത് ശരിയല്ല. അതിനുള്ള പ്രാരംഭ നടപടികൾ തുടങ്ങേണ്ടതാണ്.

ഹോട്ടലുകളിൽ മതിയായ ഭക്ഷണമോ, മതിയായ റേഷനോ, പഞ്ചസാരയോ ഒന്നാകുന്ന കിട്ടുന്നില്ല. അവ സമൃദ്ധിയായി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. K. C. Chandy: I oppose the demands. During the General Discussions, I was dealing with the hardships caused to the Christians of the State, due to some rules relating to cemeteries. Here, I will refer to one rule more namely the rule relating to the burial of the dead and close that subject. In the new rules, it is stated that no dead body shall be buried within a church or a vault. That is in consonance with the Canon Law except to the extent that in Canon Law, there is a provision that a bishop shall be buried within the church. The rule, as it stands, goes against the Canon Law and this works against the Christians.

I take this opportunity to refer to certain statements made by you, Sir, in the course of your address to the Joint Session. I mean the reference you made to the attempt of the Christian representatives who went to Delhi to contact the Cabinet Delegation. In one of the Press Conferences, Sir, you made a particular reference to my name.....

President: No, I did not even know that the honourable member had gone to Delhi. Did you?

Mr. K. C. Chandy: Yes, Sir. Your speech at the Press Conference is reported in the 'Travancore Information and Listener' and on the authority of that I am making my statement. I do not propose to comment on the slighting and contemptuous terms in which the reference was made by you at the Conference. But, I would point out that when the Cabinet Delegation came to India to see how far it was possible to transfer power to Indian hands, the Christians of Travancore who form a minority community had a legitimate right to approach the Delegation with a view to make their representations for the safe-guarding of their minority rights.

President: They did not grant the right. It was definitely stated by the rulers of the Indian States that it was not

open to Cabinet Delegation to meet any one of their subjects unless with their consent and the Cabinet Delegation accepted that position legally and they declined to meet any members of the State Association or the State Congress anywhere in India. Notwithstanding that Pandit Jawaharlal Nehru who in another capacity was largely requisitioned and greatly referred to by those persons, wanted to represent the case of the States' people and it was then mentioned to him that under the present circumstances—I do not mean to hold a brief for them—and under the present law, the States are represented only by the rulers of the Indian States. That is the present state of law. That is why they saw nobody. And they made it clear on the very first day. Lord Pethic Lawrence on the first day said 'We cannot see any of these State Congress people because we are only proceeding on the basis of the present state of things.'

Mr. K. C. Chandy: That was made after the arrival of the Cabinet Ministers in India. I was stating that so long as paramountcy is paramount as stated by the Butler Commission, and so long as, as pointed out by the Sapru Committee the Paramount Power has to right to intervene in the interests of the people, it is open to the people of the States to appeal to the Paramount power. If such a right was denied to the people of the States, I do not find why we, meaning the State people, are asked to take the oath of loyalty to the Paramount Power, even in this House.

Having referred to that, Sir, I would like to meet a charge which is very often made by Government in the matter of the education policy of Government, *viz.*, that the Christians did not approach Government in a constitutional manner.....

President: I never said Christians. In all my statements I have not said Christians. In fact a large number of Christians, practically every denomination excepting the Catholics have approached the Government.....

Mr. K. C. Chandy: I will maintain the distinction. Sir, you meant the Catholics.

President: Yes.

Mr. K. C. Chandy: Well, I would like to meet the charge.

President: There is no charge. I did not make a charge. The question was that certain Catholics, both clergy and the laity said that the Government were not meeting their grievances. The answer was that the grievances were not brought before the Government in the proper way in which grievances should be brought namely memorandums and an offer to meet and discuss the matter. That was the only thing that I said.

Mr. K. C. Chandy: When the Education Re-organisation Committee's report was under consideration, the Arch-Bishop of Trivandrum, the Bishop of Tiruvalla, and the Bishop of Quilon interviewed you and represented the case of the Catholics. It was after that, as a sort of compromise, that the Education Re-organisation Committee's report was accepted.....

President: By whom?

Mr. K. C. Chandy: By the committee.

President: As a result of that meeting, they served the Re-organisation Committee, and Government generally accepted it.

Mr. K. C. Chandy: It was as a sort of compromise between the members of the committee that the report was unanimously approved by that committee. When that report was placed before this House for discussion and in spite of the fact that Government supported the resolution of one of my honourable friends to take over the management of primary education, the Bishop of Trivandrum interviewed you, Sir, on the following day and had a discussion with you. On 10th September 1945 the three Catholic Arch-Bishops sent a memorial to you. That was replied to, of course, saying that the Government were not prepared to change the policy that was contained in their Proceedings of 12th September 1945. It is that Proceedings that has caused the greatest hardship to the Catholic Community in particular and to the Christians in general.

Mr. K. A. Raman Pillai: Is he entitled to raise that point?

President: He cannot discuss matter which has been decided by the House. On the 18th August 1945 the Council resolved that the Government be pleased to take the necessary steps to take up the whole control and management of the primary education in the State as a preliminary to the introduction of compulsory education. 30 members voted for it, 4 voted against and one was neutral. So that the matter cannot be opened.

Mr. K. C. Chandy: I bow to the ruling of the Chair. But I know, at the same time, that the rule is that a 'resolution' which has been moved shall not be moved again within one year.

President: That matter cannot be discussed within one year.

Mr. K. C. Chandy: Even if a resolution is passed by this Council, it is only a recommendation to the Government and I will be within my rights if I.....

President : The rule is perfectly clear. That resolution was passed by the House and was accepted by Government and it is clear that a matter which has formed the subject matter of a resolution cannot be discussed again within a year. That is the rule.

Mr. K. C. Chandy : I raise my opposition because the Government accepted the recommendation of the House. It was open to the Government not to accept the recommendation. When the Government accepted the recommendation, it is open to me to criticise Government for having accepted it, because after all, the 'resolutions' are only recommendatory. Sir, in spite of that fact, an attempt was made by the Catholic managers. They sent a memorial to Government. And Government sent them a reply containing all sorts of insinuations. I do not know Sir, if you have seen the reply yourself. The Catholics were accused therein, of running educational institutions for monetary, political and other considerations.—those are the very words of the letter—and they were asked to fall in line with their co-religionists, the L. M. S.. The Government letter was replied to by the Catholic managers and the Catholic managers stated that they would not be prepared to accept the call for surrender, that they cannot and will not surrender their schools. It is that reply, Sir, which you said at the Joint Session, should find a place in the waste paper basket. If it be so, I wonder where the place should be for the Government's letter.

By saying that, it is not meant that the Catholics are against free compulsory education. Education has been free in this land for long ; but the Government are now attempting to make it compulsory. That is all. The Catholics will only be glad to co-operate with the Government in making primary education compulsory. Let there not be any misrepresentation on that point. What the Catholics oppose, and for that matter what the Christians oppose, is the State monopoly of education. When the Proceedings of 12th September 1945 is read, analysed and approached from a secular point of view, it will be seen that the Government policy is nothing but the State monopoly of primary education and it is that which we Catholics in particular, and the Christians in general, oppose. And the educational experts all over the world also oppose such a policy *viz.* the State's monopolising the conduct of education.

President : That is not so.

Mr. K. C. Chandy: Except in Totalitarian States where the administrators want their particular ideologies to be imposed on the Children, I think, no other country in the world.....

President: Is Ceylon a Totalitarian State?

Mr. K. C. Chandy: I will take some time to explain about the position of Ceylon.

President: Yes, the honourable member will proceed.

Mr. K. C. Chandy: Of course. I do not propose to take much time. But whether State monopoly of education is good or not, is the only point.

President: The honourable member has two minutes more.

Mr. K. C. Chandy: Sir, the position of Christians in Travancore is nothing more than the position recommended by the Sergeant Committee, viz., that private educational enterprises must have a place in the general system of education. That was the recommendation of the Education Re-organization Committee of Travancore also. But the Government Proceedings of 12th September 1945 stated that schools conducted by private agencies will not come within the general scheme of education. Therefore eschewing all the matters that have been brought in in the controversy, for propaganda, the point reduces itself to this, viz., should the State take up monopoly of education? The Government is for maintaining State monopoly of education. We, the Christians, oppose such a monopoly. We only plead that the educational institutions maintained by us be considered to be within the general scheme of education. When that position is accepted, the question of grant and other things will solve themselves. (*President's bell.*)

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, അഭ്യർത്ഥനയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരിൽ ചിലർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾ ഞാൻ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രമായി ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിശയോക്തി പ്രകടനങ്ങളിലും പർവ്വതീകരണങ്ങളിലും യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വിസ്മരിച്ചുള്ള ഭയഭ്രമപരങ്ങളായ പ്രസ്താവനകളിലൂടെ എന്റെ ശ്രദ്ധ ഗ്രാസമായി പതിഞ്ഞു. ജനാധിപത്യഭരണത്തിനുവേണ്ടി തീവ്രമായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ജനാധിപത്യഭരണകൂടം ഏകദേശമായി ആവേശത്തോടെ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഭവനത്തു വഴിയായി ഉദ്യോഗം പങ്കിടണമെന്നും, മറ്റൊരു

വശത്തു വഴിയപരമായ നിയമനങ്ങൾ വേണമെന്നും, ഇനിയൊരുവശത്തു വഴിയതാല്പര്യങ്ങൾ പരമാവധി സംരക്ഷിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥവേണമെന്നും വാദിച്ചുകേൾക്കുന്നതു ആശ്ചര്യകരമായതാണ്. അതേസമയത്തു എന്റെ മാനുസ്ക്രൈബിതമായ മി. ജോസഫ് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലാത്ത കിംവദന്തികളിൽ നിപയുറച്ചുകൊണ്ട് വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നതും എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളായി.

സർ, മി. സത്യനേശൻ ജഡ്ജിയോടു മി. ജോസഫിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അടുത്ത പരിചയം എനിക്കുണ്ട്. അദ്ദേഹം തിരിച്ചു നാഗരുകക്കാലിലേയ്ക്കു പോകാനിടയായ യഥാർത്ഥ കാരണം എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു ആദ്യമായിട്ടല്ല അദ്ദേഹത്തിനു നാഗരുകക്കാലിലിൽ താമസിക്കാൻ സൗകര്യം നൽകണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സീനിയർ മേജർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റു ജഡ്ജിയായിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ആരോഗ്യസംരക്ഷണാർത്ഥം ഇതേ ആനുകൂല്യം നൽകണമെന്ന ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും, ഗവണ്മെന്റു ദയാപൂർവ്വം അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം സ്മരിച്ച് ഗവണ്മെന്റു ഒരു വലിയ ആനുകൂല്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്കു നേരിട്ട അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഭരാരോപണം എത്ര അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ജസ്റ്റീസ് മി. ലൂക്കോസിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയില്ലപോൽ. അതാണ് മറ്റൊരു ആരോപണം. ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരായിരുന്നിട്ടുള്ള മെ. പി. ചെറിയാൻ, കെ. ജേക്കബ് എന്നിവരെ ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായില്ലേ? ജോലിയിലിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ രാഷ്ട്രപ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കാളിയായി പങ്കെടുക്കുന്നുവെന്നു പരാതിയുണ്ടായിട്ടും മി. കെ. കെ. ചാക്കോയെ ഗവണ്മെന്റു സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയില്ലേ? നീതിന്യായവകുപ്പിൽ ഇടപെടുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമല്ല തിരുവിതാംകൂറിലുള്ളതു്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഭംഗംകൂടാതെ കൂടുതൽ പരിപുഷ്ടമാക്കി മുമ്പോ പോകുമ്പോൾ ഇത്തരം ആരോപണത്തിനു സ്ഥാനമെവിടെ?

സർ, ശവക്കുടസംബന്ധിച്ചും ദേവാലയങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ചും മറ്റുമുള്ള വാദഗതികൾ ഇന്നും ഇന്നലെയും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല. പ്രക്ഷോഭകാരികൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ ഏകസ്ഥവസമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ വേണ്ട അനുഭാവം ആർജ്ജിക്കുന്നതിന് ഈ വിഷയവും ഉന്നയിച്ചുകാണാറുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തെ

[Mr. A. N. Satyanesan.]

ഇവിടത്തെ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ അകവും പുറവും മനസ്സിലാക്കിയടുത്ത ഒരുവൻ എന്ന നിലയിലാണ് ഞാനിതു സംസാരിക്കുന്നത്. സർ, വിവിധജാതിമതസ്ഥർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നതും വർഗ്ഗീയവൈരങ്ങൾ അതിന്റെ മുർച്ഛന്യദശയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതുമായ ഈ നാട്ടിൽ, പൊതുവായ നീതിയും സമാധാനവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു മറ്റു ചില പ്രധാനകാര്യങ്ങൾക്കും എന്നപോലെ ഇതു സംബന്ധിച്ച പൊതുവായ ഒരു നിയമം അത്യാവശ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ട്രവണകോട്ടയിലെ നേർക്കുള്ള ഒരു എതിർപ്പ് എന്ന നിലയിൽ ഈ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ക്രൈസ്തവവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മാതൃകാ ഒരു തെരുവീർപ്പിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ചതുരപ്പന്തളുകൊല്ലത്തെ രാഷ്ട്രീയചര്യയും പരാശോധിക്കുന്നപക്ഷം ചർച്ചകളുടേയും ശ്രമങ്ങളുടേയും സ്ഥാപനവിഷയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുമായിട്ടുള്ള മതേതരങ്ങളിലും കേസുകളിലും ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ക്രൈസ്തവസമുദായങ്ങളിലെ വിവിധവിഭാഗക്കാർ തമ്മിലായിരുന്നുവെന്ന് വിശദമായ കണക്കുകൾകൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും അതേ അനുഭവം തന്നെ തുടർന്നുപോരുന്നു. ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയ വിഭാഗത്തിൽനിന്നും ഒരു ചർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മി. ജോസഫിന്റെ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ചിലർ എതിരായി നിലകൊള്ളുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് എൽ. എം. എസ്സുകാർ ഒരു ചർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കത്തോലിക്കാ രാജാക്കന്മാർ ഒരു കൂട്ടർ തടസ്സക്കാരായി എഴുന്നേൽക്കുന്നു. സർ, ഈ വക മതേതരങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പൊതുനിയമം എടുത്തുകൊടുക്കണമെന്ന ക്രിസ്തപ്രാനികളുടെ നന്മയെന്നപേരിൽ ആവശ്യപ്പെടാൻ എനിക്ക് ധൈര്യമില്ല. എന്റെ മാതൃസ്നേഹിതനായ മി. ജോസഫ് ശരിയായ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ വാദിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വേദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെട്ട മാതൃസ്നേഹ സമുദായത്തിൽ ഒരു കടൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ചർച്ചകളുള്ള വിവരം പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

സർ, രണ്ടാമതായി എനിക്ക് പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത് തിരുവിതാംകൂറിൽ നടമാടുന്ന കത്തോലിക്കാ പ്രക്ഷോഭത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. പുരോഗമനപരമായ സകല പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഇവിടെ എന്നല്ല, ലോകത്തെവിടെയും എത്ര കാലത്തും മതത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ കെട്ടുപാടുകളെ ആശ്രയിച്ചും അഭയം തേടിയും അന്ധതയോടെ കത്തോലിക്കർ വിലങ്ങുതടിയായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്.

സർ, പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വം മതപരമായും സാംസ്കാരികമായും ജനതയെ വെറും അടിമത്തത്തിൽ അടിച്ചമർത്തി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പാരവശ്യപ്പെടുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ കാലം മുതൽക്കു മതപരമായും സാംസ്കാരികമായും അഭിപ്രായസാമന്തര്യത്തിനും വ്യക്തിസാമന്തര്യത്തിനും പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുത ഞാൻ ഈ സഭയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. വർഗ്ഗീയതാല്പര്യങ്ങൾ അഹമഹമികയാ മത്സരിക്കുന്ന ഈ സംസ്ഥാനത്തു് ഭേദിധിഷ്ഠാത്തിൽ അഭികാമ്യമായ ഒരു ഭരണപരിഷ്കാരം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വർഗ്ഗീയചിന്തയ്ക്കും മതചിന്തയ്ക്കും അതീതമായ ഒരു ഭേദിയാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടിക്കു മാത്രമേ സ്ഥാനമുള്ളുവെന്നു എത്രയും ഉൽക്കണ്ഠയോടും രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷയോടും ഉന്നി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വർഗ്ഗീയമായ പ്രത്യേക അന്തരീക്ഷം ഏകനേയ്ക്കും സൃഷ്ടിച്ചു വയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു നിർഭാഗ്യനില കൈവരുത്തത്തക്കവണ്ണം പരിതഃസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുകയോ?

Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan :
Sir, Government are thankful to the Honourable members for their various helpful suggestions. It is not however possible for me within the limited time at my disposal to touch all the topics referred to. I shall refer to some of the important items adverted to, in the course of their remarks.

In the first place I would refer to the Rules regarding erection of churches and cemeteries. It is unfortunate that there are some mis-conceptions and that these have led to certain mis-statements here which I shall try to correct. Sir, the control referred to over the erection of churches is neither new nor absolutely prohibitive. Such restrictions have existed over one hundred years now in regard to all places of public worship. In the year 1004, Her Highness the Regent Rani Parvathi Bai issued a Royal Proclamation on this matter, prohibiting all classes of Her Highness' subjects from putting up places of worship without previous Government sanction. It is unfortunate that one Honourable member, who spoke about that Rule, did not even know that it related to the putting up of Hindu temples and Mahomedan mosques, as well as churches. I refer the Honourable member to the notes on pages 774 and 775 of Vol. II of Regulations and Proclamations which give some notes about the reasons that led to the Proclamation being issued in that year.

[Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan.]

The Proclamation of 1004 contemplates provision of suitable sites only and Government sanction was required for putting up places of worship for all, including the Hindu, Mohammedan and Christian communities. At page 775 of the book referred to above the circumstances under which the next Proclamation of 1074 was issued are given. It will be seen that it was due "to the spirit of opposition which exists among the different sections of the Christians towards each other" that both Protestants and Catholics were seeking aid of Division Officers. The II Royal Proclamation of 1074, gives in more detail, the circumstances under which and the procedure under which permission will be granted. In the year 1930 by a Government Notification control over creation of cemeteries was ordered. The present rule is only an attempt to modernise these enactments. It would be seen therefore that for erecting churches or for erecting mosques or temples, the written permission of the Government was necessary, all along, for over one hundred years.

Mr. K. S. Joseph : But not all along had we this "three months" rule.

Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan : I am sorry the honourable member did not follow me. What I am saying is that they cannot put up a place of worship without an application and without previous permission by orders directly, or indirectly by lapse of time. The period fixed is not very material.

The next point that arises for consideration is whether these rules are in any way contrary to the accepted principles followed till now. This Government have been tolerant, all along. And it was tolerance that led to this rule being framed. Perhaps it may not be known to some of the honourable members that there was difference of opinion between sections of Christians themselves, in the matter of putting up places of worship. Such disputes led to the above Proclamations, being issued. It is not therefore merely for the purpose of helping or hindering any community, but also for the purpose of avoiding disputes between communities and even between the various sections of the same community that these restrictions had to be imposed.

Mr. K. S. Joseph : Sir,.....

Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan : I do not yield place just now. Though the rules apply to all communities, only one community namely the Christian community has complained to Government about these rules. During the last 4 months 3 petitions only have been received and these

are only from the Christian community. Government policy is not new. What has happened now is that Government have only clarified the principles on which such permission would be granted. I ask the honourable member: Does he not welcome a set of definite rules for guidance in regard to the building of places of worship, with due regard to the conveniences of the various communities? Otherwise the principles under which permission can be given will not be clear. Government will have the power to refuse permission even without these rules, it must be noted, and no new powers are taken under these new rules.

Mr. K. S. Joseph: Shall I answer the honourable member? What I want is that these hard and fast rules for putting up places of worship within one mile and two miles should not be there. It must depend upon the merits of each case.

Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan: Sir, the need for regulating erection of places of worship has been clearly explained in the Dewan President's Budget speech. I would refer the honourable member to it (Page 33). It will be seen therefrom that some limit has to be given in regard to the number of places of public worship that may be put up for obvious reasons and this rule of one mile had to be laid down, and it applies to all communities, whether Christian, Mohammedan or Hindu. I do not see what harm there could be in the existence of such a provision. Does the honourable member think that one mile is too long a distance for a person to walk in order to go to a church?

Mr. K. S. Joseph: Not that. Where there is a church, within a mile of that church another section cannot build a church of their own and this.....

President: In other words, within that mile permission should be granted for the buildings of churches for all the 47 denominations of Christians. Within each mile, or within two miles, 47 churches should be built. That is what it comes to. Supposing a Roman Catholic has as his neighbour one belonging to the Salvation Army. Next to his house there is a Seventh Day Adventist all this means that each man will claim to have a church put up in that locality and each would say "I want the congregational form of worship". Therefore, technically you cannot say 'No'. You must allow so many churches.

Mr. K. S. Joseph: That is what we want.

President: That is what the Government are unable to allow.

[President.]

Really, what happened was, before these rules were passed, persons were engaging lawyers with a view to influence the Government and to put forward cases of application for erection of churches. It was supposed that because of their alleged influence with Government they were able to get sanction in those cases. And in order to avoid all these invidiousness, some rule was laid down so that any unnecessary anxiety in the matter may be obliterated and that people who not able to influence the Government but who have a better right to have churches established but have not the necessary money to engage lawyer, may be given justice.

Rajyasevapravina P. G. Narayanan Unnithan :

Sir, I have next to say that these rules have been modelled on the ordinances existing in Ceylon on this matter and the statutes of Great Britain. It would be clear from the year noted in the R. O. C. number of the Government order relating to this rule that it was under consideration of Government from 1942. It is not a matter which was suddenly introduced or lightly disposed of by Government. References were made and all aspects were given due consideration, in dealing with the matter. District Officers were consulted and their suggestions invited and considered between 1942 and 1946, as the rules were passed only in 1946.

Sir, one or two sections were pointed out as difficult and unworkable. For instance, rule 7 in Part 2 was pointed out as very difficult to be put into practice. I may read the rule : "No permission granted for the erection of any place as a cemetery or crematorium shall be valid unless it has been *availed of* within three months from the date etc." This rule was misread as "Unless it was *used*." "*Availed of*" does not mean "*used*" "*Used*" as a cemetery. It can only mean that permission is *availed of* and place set apart, and kept in a fit condition as a cemetery. Walls could be built round it, and other things could be done, necessary for keeping it as a cemetery availing the permission. The rule does not contemplate, as it was stated, I hope inadvertently, that a person should be actually killed and buried in the ground within this period to establish the claim to use it as a cemetery. Such suggestion will speak for itself. I request the honourable member to read the rule in the light of the general policy of the Government and keeping in view the purposes for which it is enacted. I hope the honourable member will also take the trouble to read similar ordinances and rules obtaining in other places, before venturing to give such an opinion.

It was also mentioned that in some hilly tracts, if the number of houses did not come to the prescribed minimum number (100 or so) it would not be possible to erect a church. This is only hypothetical and raising only theoretical issues. Then again, it is a matter pertaining to particular localities. When in specific cases there is hardship from the number of houses, it will be an exception, not as a rule. But a limit has to be fixed. This number cannot be objectionable. When the number goes above 100, or when other conditions exist which form the guiding factor in such matters, it would be possible to provide for places of worship. (Bell.)

Mr. A. Narayanan Tampi: Sir, it has been stated on the floor of the House that the Government have made education their monopoly. I am unable to understand how that expression is justified, especially in the face of what is happening in Travancore today. It is one thing to say that basic education is entirely under the control of the Government and another thing to say that the whole of education is monopolised by the Government.

Mr. K. C. Chandy: May I correct the honourable member. What I said was with reference to the policy as far as primary education is concerned. I did not say that the whole system of education is the monopoly of the Government.

Mr. A. Narayanan Tampi: I am sorry. I must be having a bad hearing. Any way, I thought the honourable member said that education was taken over by the Government as a monopoly. Well, even if the word monopoly is used with regard to primary education, I may point out that it is not correct. While admitting the duty of Government with regard to basic education, Government have taken particular care that it does not directly or indirectly interfere with the religious freedom or the religious principles of any community which wanted to run their schools in their own way. A perusal of the number of Christian and other denominational schools will clearly indicate that the Government did not want to interfere in those cases, even though they could, as a matter of right, take all steps for the control of basic education. For example, the Lutherans have their denominational schools. They have not demanded any grant. They wanted to run the schools for the Lutherans only. Certainly, Government have allowed those schools to continue, and so long as they satisfy the requirements with regard to equipment and staff, we will certainly recognise them. This privilege is given not only to the different communities among the Christians, but to all communities who want it. So, the

[Mr. A. Narayanan Tampi.]

question is answered that even here, where the basic education is the right of the State, the State has taken extraordinary care, by respecting the religious susceptibilities of the subjects of His Highness the Maharaja of Travancore, by allowing all communities to educate their children in their own schools.

Then, it has been stated on the floor of the House by one honourable member that the several schools taken over by the Department have been surrendered by the private agencies. If I remember correct, the honourable member used the word 'surrender'. Sir, there was no case of surrender. The agencies have voluntarilly given the schools to the Department for a definite term. According to the terms of the transfer, we are only lessees and we have no right to make even structural alterations of the buildings without the written sanction of the lessors.

Again, all sections of the peoples have come forward with their schools to co-operate in the scheme of basic education. The L. M. S. have given us 42 schools. Schools have been to us by Hindu denominations and others and by Devasthanams which are very rich. That they have handed over their schools cannot be said to be because they have no money to pay the teachers, or to look to the other needs of the schools. It only shows that they completely co-operated with the Government.

I can also quote another instance of co-operation on the part of the public in this scheme of basic education. People who are living within this compulsory area have given lands free of cost for the purpose of erecting school buildings. Not only rich people among the Hindus, but others have also come forward with free gifts of lands. So, I want to make it clear to the honourable members that it is not compulsion in any manner that has made people to co-operate in such generous manner. It is not at the point of bayonet that these schools have been handed over to us, so that, it is not a surrender. It was the result of willing co-operation from these people who thought that this scheme of compulsory primary education will be useful.

I may also tell the honourable members that I am convinced from my experience both at home and abroad that if this primary education should be done efficiently it must have a centralised control. I shall be glad to take the honourable members to the places where compulsory education is at present in vogue. And I can assure the honourable members that in a couple of months, in the matter of efficiency, in the matter of the varied requirements for the moral and material welfare of the children, we could make very satisfactory progress. Basic

education is the foundation of all study and for a child true foundations are laid here. The time has now come when we must help them to build that foundation well and strong. That is why during last summer we held a course of instruction for about four thousand teachers and trained them up for giving instruction in the primary schools. I know that in Madras where they attempted to gather a few teachers, not even four people came forward to undergo the course. Here, in eighty centres, we were giving instruction to four thousand men. Here again, I may tell the honourable members that no community was excluded. Catholic teachers were in the course. They were given the same privileges as the teachers from other schools. I would request that honourable members forget all communal considerations and unnecessary bias and think of primary education as a necessary item for the advancement of our country, and I can assure them that whatever doubts and illusions they have in their minds will then completely vanish. It is therefore for all of us join hands and completely co-operate with the Government so that this system of education may be efficiently carried on by the State. It must also be borne in mind that this system of compulsory primary education could be efficiently and satisfactorily carried on only so long as it is under one central control. I know I am not disclosing any secrets. (Bell.)

President : Order, order. The time for the demands is over. I must first put the vote of censure moved by Mr. Joseph. Mr. Joseph has demanded it and has definitely termed it a vote of censure.

Mr. N. Narayana Kurup : May I know whether the Government members are not taking part in the vote?

President : Government must defend itself. They must justify themselves.

Order, order. Those in favour of ensuring the Government will kindly signify in the usual manner.

Mr. D. Krishnan Potti : Sir, I demand a poll.

A poll was taken and the House divided as follows :

AYES—

1. Mr. P. Gopalan	4. Mr. Paul A. Thaliath, and
2. „ K. S. Joseph	5. „ K. C. Chandy
3. Mrs. Thressiamma Kora	

[Mr. D. Krishnan Potti.]

NOES—31.

1. Rajyasevapravina	18. Mr. M. Sultan Mohideen
P. G. Narayanan Unnithan	19. Sahib Bahadur M.
2. Mr. K. G. Kunjukrishna	Mohamed Mustafa
Pillai	20. Mr. S. Veeriah Reddiar
3. „ N. Ramakrishna Pillai	21. „ M. K. Velu Pillai
4. „ S. Narayana Aiyar	22. Sahib Bahadur K. Shahool
5. „ K. R. Narayana Aiyar	Hameed
6. „ A. Narayanan Tampi	23. Mr. G. Ravi Varma
7. „ V. Ramanuja	24. Sahib Bahadur M. K.
Aiyangar	Mackar Pillai
8. „ A. S. Damodaran Asan	25. Mr. N. Narayana Kurup
9. „ C. P. Gopala Panicker	26. „ Revi Varma Valia
10. Dr. S. John	Raja
11. Mr. M. Govindan	27. „ T. W. U. Park
12. „ K. A. Raman Pillai	28. „ V. N. Padmanabha
13. „ G. Narayana Aiyar	Pillai
14. „ G. Madhavan	29. „ D. Krishnan Potti
15. „ K. G. Narayana	30. „ N. Madhavan
Panicker	Namboodiri
16. „ A. N. Satyanesan	31. Sry. P. Thankamma
17. Mr. T. M. Chidambara-	
thanu Pillai	

The motion was declared lost.

The questions that Government be granted a sum of Rs. 6,08,699 under Demand IV—General Administration—excluding Financial Secretariat, Accountant General's Office, Legislative Bodies and Local Fund Audit Department; Rs. 3,68,831 under Demand V—General Administration—Financial Secretariat, Accountant General's Office, Local Fund Audit Department and Divisional Accountants Apprentices; and Rs. 1,53,150 under Demand VI—General Administration—Legislative Bodies, were put to vote and carried.

The demands were passed and the grants were made.

President: Order, order. The House will now adjourn and meet again at 11 O' clock tomorrow.

The House adjourned at 5.3 P. M.

S. VAIDYANATHA AIYAR,
Secretary to the Sri Chitra State Council.